

XIV. évfolyam, I. szám
2016-2017

LASSI LAWIÉ

A Magyar Tolkien Társaság
Hivatalos kiadványa

BEKÖSZÖNŐ

Kedves Olvasó!

Tizenöt éves lett a Magyar Tolkien Társaság idén júniusban – októberben pedig már annak is tizenöt éve lesz, hogy megjelent a *Lassi Laurië* legelső száma. Sajnos eltelt viszont két év már azóta is, hogy a legutóbbi, huszadik számot kézbe vehettétek. Úgy éreztük, ez a méltatlan helyzet nem tarthat tovább, úgyhogy összeállítottunk egy szerkesztőséget rutinos Lassi-írókból és lelkes újoncokból. Rohamtempóban, ám a minőségre ügyelve gyártottuk le nektek ezt a lapszámot, hogy minél hamarabb véget érjen ez a hosszú hiátus. Bízunk benne, hogy legalább akkora lelkesedéssel böngészitek majd, ahogy mi is dolgoztunk.

Elsőként bemutatjuk az elmúlt két év MTT-s eseményeit – előbb egy gyors áttekintés, majd élménybeszámolók formájában. Interjút olvashattok Dawn Walls-Thummával, a Silmarillion Writers' Guild fanfiction-közösség alapítójával, aki a kreatív munka tapasztalataiból merít ihletet Tolkien-kutatóként is. Tudományos témáknál maradván, a középföldei temetkezési rítusokról és *A hobbit* keletkezéséről olvashattok egy-egy kurzusdolgozatból, illetve ismeretterjesztő előadásból átalakult cikket. Egy kreatív RPG-kiegészítő történetével ismerkedhettek meg a Tolkien Interaktív rovatban. Versek is hoztunk nektek, egyenesen Lovasvégről, vagyis a tavalyi nyári táborból. Végül pedig az MTT-Kisokos rovatban az elmúlt két évben sokak számára bizonyára követhetetlenül változó, de idén végre tartós formát öltött hivatalos tagsági formáinkat igyekszünk átláthatóan, a változásokat is végigkövetve bemutatni.

Van még egy változás, amellyel már szembesültetek, mire ezt olvassátok: az Elnökség döntése szerint a *Lassi* most először jelenik meg elsősorban digitális formátumban, és csak igény szerinti mennyiségben nyomtatva. Reméljük, ez csak a javára válik majd.

Jó olvasást, jó szórakozást!

Szonja & Metaflora

TARTALOM

SUMMARY

2

KRÓNIKA

2015-2017

3

BESZÁMOLÓK

Visszatérés Völgyzugolyba – Tolkien Nap 2016	5
Kalandozások Középföldén Gyerektábor 2016	6
Restoring the Shire – Nemzetközi Tolkien Tábor 2016	7
Eorl Háza, Helm öröksége – Tolkien Tábor 2016	7
Tolkien Klub 2016	8
KÖMFT 2016	9
„Gyűrű, Mágia, Művészet” – Tolkien Nap 2017	10
Tolkien Nap 2017 – látogatói szemmel	10
Gengszterek és más legendás állatok – Farsang 2017	12
Tavaszi Találkozó 2017	12
Tolkien Levelező Verseny 2016-2017	13
KószaKommandó – a közelmúltban	14
TolkienCon 2017	15

INTERJÚ

Silmarillion Writers' Guild	16
-----------------------------	----

TUDOMÁNY

Temetkezési rítusok Középföldén	19
<i>A hobbit</i> keletkezése	21

TOLKIEN INTERAKTÍV

<i>Kard és Másodteremtés</i> – egy kreatív RPG-kiegészítő története	23
---	----

FEJTÖRŐ

25

VERSEK

Tábori dalok	26
--------------	----

MTT-KISOKOS

Amit az MTT tagsági formáiról tudni érdemes	28
---	----

Lassi Laurië – A Magyar Tolkien Társaság hivatalos kiadványa □ Magyar Tolkien Társaság © 2017 □

Szerkesztőség: lassi.szerkesztoseg@tolkien.hu □ Rendelés: lassi.rendeles@tolkien.hu □

Felelős kiadó: Füzessy Tamás, Kutassy Zsófia, Sebestyén Csaba □ Főszerkesztő: Orthmayr Flóra, Selmeczi Szonja

Szerkesztőség: Hidász Botond (Grondir), Kaszab Zsuzsanna (Melian), M. Dalnoki Fanni (Momo), Mikešy Anna (Éogil), Orthmayr Flóra (Metaflora), Selmeczi Szonja, Smódicš Noémi (Freya), Tóth Gergely (Alyr), Tóth-Palásthy Luca (Laerthel)

Tördelés: Selmeczi Szonja □ Korrektúra: Orthmayr Flóra, Simon Csaba Péter □ Grafikai tervezés: Szerján Krisztina

Borítófotók: Tábor 2015: Mikešy Anna, Orthmayr Flóra, Selmeczi Szonja ♦ Tábor 2016: Zsidek Barbara ♦

KószaKommandó: Kálmán Dániel, Orthmayr Flóra, Sörös Péter □ Címlapfotó: Zsidek Barbara

HU ISSN 1589-6315 (nyomtatott kiadvány)

SUMMARY

EDITORS' LETTER 1

CONTENTS 1

WHAT'S ON – TIMELINE 3

Most of our regular programmes—summer camps, autumn and spring meetings, RangerCommando hikes and the Tolkien Mailing Competition—are going on. Our yearly Tolkien Day returned to the style of the movieless years, but continued to be popular and successful. We held our 5th (and so far most international) Tolkien Conference in 2015 and an Erasmus+ funded international summer camp in 2016.

WHAT'S ON – STORIES 5

Participants and organisers tell their own stories about the Tolkien Day of 2016 and 2017, respectively; the three summer camps of last year (the regular camp for hundred and fifty people; another one specially for schoolchildren; and of course the international camp with Lithuanian and Finnish Tolkienites); the creative meetings and costume balls of spring and autumn; the Live Final of the mailing competition; the adventures of the RangerCommando; and, finally, our visiting the TolkienCon in Prague.

INTERVIEW 16

The founder of the Silmarillion Writers' Guild community for fan fiction and research, Dawn Walls-Thumma is also active as an author in both fields that turn out to be much closer to each other than it would seem at first glance. The original English interview will be available on the Tolkien.hu website.

TOLKIEN STUDIES

Funeral Rites 19

In this article—originally an assignment for our university course—archaeology student Anna Mikešy compares the known burial sites and customs of Númenor, Arnor, Gondor and Rohan. She finds that, in contrast to the European custom in Antiquity and the Middle Ages, funeral rites in Middle-Earth correspond to the moral of the people rather than the political constellation.

The genesis of *The Hobbit* 21

Zsuzsanna Kaszab's paper is the written version of one of her introductory lectures that she regularly gives at our events for the public. It tells how the well-known story of Mr Baggins evolved from the early fragments in the tales Tolkien told his children, and how it got into the hands of a publisher and his son, and how readers welcomed it.

TOLKIEN INTERACTIVE 23

'Sword and Subcreation': The Story of a Creative RPG Supplement

The *'Sword and Subcreation'* is a Middle-Earth themed supplement to a Hungarian RPG system called *'Sword and Magic'*. In this interview its creator Bálint Barna, a member of our community, dubs it the *'fried Snickers of RPG'*. His idea was to follow the example of the *'Adventures in Middle-Earth'* (the official D&DS-compatible conversion of *'The One Ring'*) by inserting the world of his favourite Tolkien-based RPG into a well-known Hungarian system in order to make it available to non-English speaking players.

RIDDLES 25

This column follows the format of the quizzes of the Tolkien Mailing Competition. In the first puzzle, readers should pair objects with their owners. The second quiz is an odd-one-out, slightly complicated by the fact that it is actually an 'odd-two-out' with two non-fitting words in each line.

POEMS 26

These poems were written in the summer camp of 2016, that is, in Riddermark in T.A. 2759. The first is a funny alliterative narrative on how Breca the Blunt became Breca the Bright. The others respond to the frame story of the camp, telling about King Fréaláf and the struggles against the Dunlendings.

BEGINNERS' GUIDE TO MTT 28

The official membership system of the Hungarian Tolkien Society has never been too simple. In the course of the past two years it underwent several changes complying with new law on NGOs. Here we try to explain the differences between the new membership types and how they evolved from the old ones.

Két év történéseit kell most áttekintenünk 2015 őszétől 2017 nyaráig: s bár mindig akadnak egyedi fordulatok is, de a legtöbb rendezvényünkre minden évben újra sor kerül, így hát nem időrendben mentem végig ezen a két cikluson, hanem évszakok szerinti csoportosításban állítottam egymás mellé őket.

Vannak **folyamatos programjaink** is, amelyeket nem lehet egyes időpillanatokhoz sorolva kötni az év egy szakához. Ilyen például a **KósaKommandó**, amelynek tagjai töretlenül kalandoztak tovább az elmúlt két évben is: néha barlangokban, házakban vagy jurákban aludtak a túrázók, máskor hóborította erdőben törtek utat. Tavaly szeptemberben és októberben is volt a családosoikat célzó „BabaKommandó”, idén májusban pedig Vácot fedezte fel a „KultúrKommandó”.

Tanévek szerint kezdődik újra a **Tolkien Levelező Verseny**, amelynek tizedik és tizenegyedik évadja zajlott le ebben az időszakban. A hónapokig tartó versenysorozat döntő fordulójára mindkét évben a Derkovits Gyula Általános Iskolában került sor. A tizedik év alkalmából pedig egy különleges kiadvány is megjelent az évek során összegyűlt kreatív alkotások legjobbjaiból.

Egyetemi félévek szerint tagolódik a **Tolkien-kurzus** története: a 2015/2016-os tanév mindkét félévében egyaránt sikeres volt az ELTE BTK-n meghirdetett „J.R.R. Tolkien – Egy huszadik századi mitológia” és az „Emelt szintű Tolkien-szeminárium”. Az előadás nem maradt el a 2016-os őszi félévben sem, 2017 tavaszán azonban mindkét kurzus szünetelni kényszerült.

Ősz

Szeptember második napjára esik **Tolkien halálának évfordulója**, amelyről hagyományosan gyertyagyújtással, felolvasással emlékezünk meg – az elmúlt két évben éppen a fűben üldögélve a Kemal Atatürk sétaút fölött, a Budai Vár tövében.

2015-ben a megemlékezés másnapján kezdődött „Egyén, közösség, társadalom” című **kétnapos konferenciánk** a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen. Ötödik konferenciánk valóban nemzetközi rendezvény lett – a 21 előadó közül 7 külföldről érkezett.

Az őszi találkozóra 2015-ben még a megszokott zebegényi helyszínre utaztunk, az ezt követő 10. évében viszont Esztergomba költöztünk az **Őszi Művészeti Fesztivál és Találkozó**, ahol a rövidebb műhelyfoglalkozások és a többalkalmas rendi foglalkozások után utolsó este a farsangok hangulatát idéző Halloweeni Bállal zárult a program.

A 2015 novemberi **Hungaroconon** is megjelent az MTT fegyverkiállítással, emléklap-írással és két ismeretterjesztő előadással.

Tél

A szokásos májusi **közgyűlések** mellett ebben az időszakban télre is be kellett iktatni néhányat: 2015 decemberében kíséreltük meg először, hogy az MTT Alapszabályát az új előírásokhoz igazítsuk, és 2017 februárjában szavaztuk meg a végül a bíróság által is elfogadott verziót.

2016-ban és 2017-ben is a Keltában tartottuk január 3-án a nemzetközi kezdeményezéshez csatlakozó **Tolkien-születésnap** **koccintást** – az elsőt a kettő közül, hiszen hagyományosan a születésnap köszöntővel (vagy annak megismétlésével) zárjuk a **Tolkien-születésnap** **rendezvényünket** is, amelyre az utóbbi két évben régi-új helyszínen, az Alternatív Közgazdasági Gimnáziumban került sor. A 2016-os *Visszatérés Völgyzugolyba* és a 2017-es *Művészet-Mágia-Másodteremtés* alcímű Tolkien-születésnap programok a kevésbé népes ünnepélyek családiasabb hangulatával fogadták az ismeretterjesztő előadások utóbbi években kibővült közönségét, töretlen sikerrel vezetve át a rendezvénysorozatot a mozipremierektől mentes évekre.

A télbúcsúztató **Farsangi Bál** tematikája 2016-ban az Austen-filmek hangulatát, 2017-ben száz év ugrással az örült jazzkorszakot idézte – nem engedve persze a megszokott keringőkből és az online táncrendalkalmazásból sem.

2016-ban Mikesey Anna (Éogil), 2017-ben pedig Lakatos Dorottya (Dodie) kapta meg az előző évi kiemelkedő vezetői tevékenységét elismerő **Mathom-díjat** – a folyamatos háttérmunkával kiérdemelhető **Csavardi(j)at**

2016-ban Kiss Luca (Eoryn), Váczi Csilla (Stara) és Zrinyifalvi Eszter (Arapona); 2017-ben Hidász Botond (Grondir), Kriston Ágnes (Lindórie) és Sebestyén Csaba (Sebcsaba) vehette át.

Tavaszi

A **Tolkien-olvasás napját** 2016-ban a FSZEK Terézvárosi Gyermekkönyvtárában ünnepeltük kis létszámban (ebben az évben „Élet, Halál és Halhatatlanság” volt a téma), 2017-ben pedig a Paladar Lakásétteremben egy jó uzsonna mellett merülhettek el a résztvevők Tolkien verseiben és dalaiban.

Fotó: Orthmayr Flóra (Metaflora)

2016 tavaszán kapott erőre két, előtte-azóta megakadt lendületű rendezvény-sorozatunk is, a **Tolkien Klub** és a misztikus nevű **Heren Nolmion Endorëo** (vagyis Középfölde-kutatók Rendje). A HNE három szombat délutáni összejövetele egy-egy Tolkien-születésnap előadás témáját folytatva a mitológiai párhuzamokat, Aragorn személyét és a Sötét Oldal titkait vette sorra bevezető előadásokkal bátorított közös vita keretében. A játékos hangulatú Tolkien Klub januártól júliusig hét alkalommal is összegyűlt, előbb a Világcsücsökben, illetve a Batthyány Alapítvány termében, majd a jó idő közeledtével szabadtéri helyszíneken, általában a Margitszigeten.

A **Tavaszi Találkozó** 2016 áprilisában a Dinnyési Templomkert Hagyományörző és Turisztikai Központban – vagyis a harmadkori Umbarban –, 2017-ben pedig a gondori Visegrádon állította játékos vagy éppen harcias kihívások elé a résztvevőket.

2016 májusában a Közgyűlés **Tolkien-díjat** ítelt oda Füzessy Tamásnak (Ankalimonnak) a Tolkien életművének magyarországi megismertetésében végzett folyamatos kimagasló munkájáért, illetve **Galadriel-díjat** Kaszab Zsuzsannának (Meliannak) az MTT életét évek óta meghatározó tevékenysége jutalmául.

Nyári

Tavaly nyáron három tábor közül elsőként az általános iskolás korosztályt invitálta a númenori hajósok közé **A Titokzatos Sziget** című **gyerektábor**. Az augusztusi **nagy nyári tábor** (*Eorl háza* címmel) Rohanban zajlott, igen nagy érdeklődés közepette: május utolsó napján már elérte a jelentkezők száma a maximális százötvenet. E kettő közé ékelődött be – mind időben, mind a résztvevők korát és létszámát tekintve – az Erasmus+ program által támogatott *Restoring the Shire* finn-litván-magyar ifjúsági tábor.

Azóta pedig újra itt a nyár – idén júniusban lett **15 éves a Magyar Tolkien Társaság**: a születésnapot a korábbi szokáshoz visszatérve a nyárköszöntő Líthason ünnepeltük meg tortával, dallal, emlékekkel.

Persze idén sem maradtunk nyári táborok nélkül sem, de ezekről majd inkább télen mesélünk...

Hogyan tovább?

Ez egyelőre rajtatok múlik – a Közgyűlés döntött a szokásos rendezvényekről, az Elnökség és a Tanács kiírta a pályázatokat: augusztus 27-ig lehet jelentkezni az őszi találkozóra, a Tolkien Levelező Verseny és a Tolkien-nap megszervezésére, de már nyitva áll a pályázat a jövő év szokásos programjainak, programsorozatainak szervezői, valamint a jövő évi szerkesztőségi csapatok számára is.

Ha pedig mások megszerveznek valamit, arról se maradj le: aktuális programjainkról elsősorban a Magyar Tolkien Társaság facebook-oldalán és a Tolkien.hu portálon értesülhatsz, de érdemes feliratkozni tematikus hírleveleinkre is!

KÉT ÉVNYI ÉLMÉNY

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: SELMECZI SZONJA

A Magyar Tolkien Társaság életének egyik fő mozgatórugója a közösségi élmény, ami a rendszeresen megszervezett évközi eseményeken valósul meg. A Beszámolók rovatban az elmúlt két év rendezvényeit próbáljuk részletesen bemutatni a résztvevők és/vagy szervezők szemén keresztül. Tolkien-születésnapok, farsangok, táborok, Tolkien Klub, KózaKommandó – kétségtelen, hogy nagyon sok minden történt velünk mostanában.

Visszatérés Völgyzugolyba – Tolkien Nap 2016
írta: Orthmayr Flóra (Metaflora)

Igazából már egy ideje álmodoztam róla, hogy majd, ha túljutunk a mozipremieres éveken, és a Tolkien-születésnap megint kicsit kisebb és kicsit szabadabb lesz, és alig lehet rá főszervezőt vadászni, akkor majd szervezek egyet. Már egész sokat összegyűjtöttem a szükséges bátorságból, mikor a szervezői pályázat kiírásakor olyanok hangzottak el, hogy bár a korábbi AKG-s (vagyis „közepes”) ünnepélyek létszáma átlagosan 450 fő körül lehetett, de a következő szervezésébe bele sem érdemes fogni, ha a szervezői csapat nem tudja megcélozni a minimum 500-as látogatói létszámot. Hogy sokkal több konkrét elvárás van, mint azt reméltem. Elbizonytalanodtam, kivártam, majd teljesen megrémültem, mikor kiderült, hogy más is lenne, aki vállalja a dolgot – de szerencsém volt, mert Tündében végül konkurencia helyett az ideális társ-főszervezőre találtam: együtt bolyongtunk a vezetőszerzés ismeretlenjében, toboroztunk csapatot magunk köré, küzdöttünk meg a váratlan kérdésekkel, és próbáltuk megsejteni, hogy mégis mekkora most az a bizonyos érdeklődés.

A „Visszatérés Völgyzugolyba” témával a sok évnyi hobbit-központúság után (hiszen már a három filmes évet is három többé-kevésbé hobbit-tematikájú *Rég Várt Ünnepély* előzte meg) a harmadkori történetekben a régi időket és a tünde-tudományt felcsillantó helyszínnel *A Gyűrűk Ura*, és azon át kicsit *A szilmarilok* világa felé szerettünk volna fordulni. A helyszín némi időigényes, de eredménytelen terepfelmérés után szerencsére mégis a már ismerős AKG (Alternatív Közgazdasági Gimnázium) lett, és külön örültem, hogy a kevésbé nosztalgikus nagyközönség részéről is volt, aki ezt pozitív változásnak értékelte a mozi után. Aztán hol könnyebben, hol kimerítőbben, de összeállt minden más is. Az elmúlt évek során még nagyobb jelentőséget kapott ismeretterjesztő előadások kiemelt szerepe mellett talán kicsit eltörpülve, de megvolt az a sok kisebb program és egyéb apróság, ami elengedhetetlennek tűnt egy igazi *Rég Várt*

Ünnepély varázslatos hangulatához: játék, mesemondás, közös éneklés, tánctanítás, kézműves foglalkozások kicsiknek és nagyoknak, hajfonás és hennázás, tünde nyelvek és írások bemutatása, és persze írzene-koncert. Nyilván volt egy csomó részlet, ami nem stimmel – nem fogom bevallani, mi minden, hiszen minél kevesebb tűnt fel belőle, annál jobb. Volt, amit nem volt kapacitás megvalósítani (én például szerettem volna állomásos játékot a felnőtteknek is, nem csak a gyerekeknek); volt, amit mindig úgy gondoltam, hogy na, majd én jobban csinálom, és még rosszabb lett (például a segítők időbeosztása kapcsán); volt, ahol egyszerűen csak a nyakunkba borult a káosz. De ez nem számít.

Fotó: Krizsán Anna (Snuffles)

Ami számít, hogy a rendezvény reggelén a fejünkre szakadt, majd azonnal városzerte jégpáncéllá fagyott ónos eső és a városzéli helyszín ellenére eljöttek annyian, hogy többen már nem is fértek volna el kényelmesen. A tömött előadótermek, a gyerekekkel együtt festegető szülők, a társasjátékozók klubhangulata, a büfében kigyózó tömött sorok között felcsendülő tábori dalok, a tündecímerek előtt pihenő és fotózkodó látogatók, és az a bizonyos hangulat, ami *Egy Rég Várt Ünnepély*hez kell. Hogy sikerült levelezni egy olyanféle Tolkien-napot, ami nekem a legjobban tetszik, és működött: vagyis tetszett további néhány száz másik embernek is, és kitaposta az ünnepély-sorozat útját a további premiermentes évek felé.

Kalandozások Középföldén Gyerektábor 2016

írta: Kiss Boglárka

A szervezői napon nem tudtam részt venni. Az első napon érkeztem meg, amikor már ott voltak a gyerekek, és vígan játszottak. Elképesztő boldogság töltött el, hogy végre ott lehettem: kiszakadtam a mindennapok egyszerűségéből, távol a forgalmas utak zajától, öt napig csak arra törekedni, hogy jól érezzék magukat a lurkók.

A helyszín erdős, patakka övezett tisztásokból állt, faházakkal, közepén az ebédlővel, ami tele volt állatok koponyáival és preparátumaival. Elég creepy.

A keretjátékban 4 csapat szerepelt: a helyi láufgaman törzs, Círdan küldöttsége, Aldarion herceg hajósai és a kékhegységi törpök.

Az első napon hosszú csaláidő során ismerkedtünk meg a csapatok identitásával, este pedig kirándultunk. A tábor Alkalondé épülő kikötőjében zajlott. Nem messze a parttól feküdt Tol Asgar szigete, amiről azt tartották, hogy rengeteg mithril található rajta. Séta közben találtunk egy partra vetett hajóst Aldarionnak a szigetre kiküldött csapatából, aki a kezében egy kődarabot szorongatott.

Fotó: Jánosi Beáta

A második napon kiderült, hogy a kő mithril. Ám mivel a szigeten veszélyes az időjárás, meg kellett építeni a valaha látott legnagyobb hajót. Aznap tartottuk az első műhelyfoglalkozásokat: volt kreatív, harcos, erdőjáró, alkímia és színjáték. Először volt egy hosszú nagyműhely, ahova előzetesen kellett jelentkezni. Ezekon minden nap ugyanazok a gyerekek vettek részt. Utána következett a rövidebb kisműhely, ahol forgóban váltották egymást a résztvevők, így minden nap más műhelybe kóstolhattak bele.

A harmadik napon elkezdődött a kikötő és a hajó építése. A következőn éjszakai őrésre jelentkezett Aldarion két

húga, Ailinel és Almiel, 14 év körüli, kotnyeles pletyka-fészkek. Aldarion rábólintott, aztán rá is fázott, mert két „hajótörött matróz” belebotlott az őrsebbe, hazug mesékkel elterelték a figyelmüket, hogy aztán kalóztársaik megtámadhassák őket, és elrabolják az egyik lányt. Aldarion és az őrseg utánuk eredt, de a túlerővel nem bírtak elbánni.

Másnap döntöttek a táborozók arról, hogy siessenek-e kiszabadítani a hercegnőt, vagy inkább a falut védjék a kalóztól. A két célt egy-egy vezető képviselte: a törzs legjobb harcosa, Cazan, és Aldarion legjobb barátja és hajójának kapitánya, Thórod között kellett választani. A többség saját bőrét akarta menteni, így Cazan lett a győztes. Thórod ezt nem tűrte, és kihívta őt párbajra. Cazan kerekedett felül, tömlöcbe vetette Thórodot, majd kiment járőrözni a falu határába. Közben a másik hercegnő összeszedte Aldarion leghűségesebb nūmenori matrőzeit, és kiszabadította Thórodot. Megtalálták Aldariont, aki nyílvesztőt kapott a lábába. Visszakísérték, és megbeszélték, hogy következő nap kidolgoznak egy tervet az elrabolt Almiel kiszabadítására. Másnap ki is szabadították, de már érezhető volt, hogy nincs messze a nagy összeütközés. Az éjszakai őrseg elkapott egy kalózt, és kiszedték belőle, hogy a ravasz haramia, Félszemű Jorel is kiszagolta a mithrilt, és Aldarion hatalmas hajójára fáj a foga, mert csak az elég erős ahhoz, hogy épségben eljussanak vele a szigetre.

Reggel a kalózek felgyújtották a szent erdőt, hogy kicsalassák a falubelieket. Cazan őrzöngött, de Thórod lecsendesítette, nehogy felkészületlenül rohanjanak ki. A hadijátékot a kalózek csapata nyerte. Jorel számszerijával rálőtt Thórodra, ám Cazan az utolsó pillanatban eléugrott, így ő sérült meg, Thórod pedig levágta Jorelt. A kalózek elfutottak, a végső győzelem a falubelieké lett. Cazant szerelme, Bechaili, a törzsfőnöknő siratta. A többiek visszamentek a táborba, hagyták gyászolni. Miközben Aldarion megköszönte a vitézségét mindazoknak, akik vérüket adták a győzelemért, feltűnt a láthatáron a bicegő Cazant támogató Bechaili. Felhasználta összes gyógyító erejét, hogy visszahozza szerelmét az élők sorába. A keretjáték ott ért véget, hogy a táborozók kihajóztak a kikötőből.

Ezután következett a gála, ahol minden műhely és csapat tartott egy-két előadást. Másnap már csak a kavalkád volt, ahol mindenféle foglalkozásokat tartottunk, mint csillámtetoválás készítése, hajkrétázás, lufihajtogatás és pólóvagdolás.

Összességében nagyon klassz élmény volt, a gyerekek elképesztően lelkesek és szeretnivalóak voltak. Már azért is megérte, hogy boldoggá tehetjük ezzel őket.

Restoring the Shire – Nemzetközi Tolkien Tábor 2016

írta: Dr. Ijjas Ágnes

2016. július 15-24. között került megrendezésre a nemzetközi Tolkien tábor, *Restoring the Shire* elnevezéssel. A tábor három ország Tolkien-társaságait – magyar, finn, litván – hozta össze egy közös, a Megye megtisztításának idején játszódó tábor erejéig. Helyszínül a Veszprém megyei Pénzesgyőr szolgált. Az első napokban megismerkedtünk egymás nyelveivel, kultúrájával. Bemutakoztak a házigazda magyarok, majd a litván és a finn nyelv sajátosságait tanultuk meg.

Fotó: Bodrogi Cinnia

A következő napok túrázással, kézműves foglalkozásokkal, előadásokkal, Tolkien világának – több ország előadójának szemszögéből – mélyebb és jobb megismerésével, illetve jó hobbitok módjára evés-ivással teltek.

A résztvevők ellátogattak Zircre és Bakonybélbe. Zircen a ciszterciek apátságát és arborétumát, míg Bakonybélben a bencés apátságot tekintettük meg. A kolostorok történelmét, a bencések és azoknak egy elkülönült ága: a ciszterek magyarországi életét, munkásságát, az államban, az egyházban betöltött szerepvállalását mutatták be az ottani szerzetesek. A szuvenírboltokban pedig a szerzetesek által készített termékeket lehetett kóstolás után megvásárolni. Estéknként a tábortűz mellett énekszó kíséretében fogyasztottuk el a saját kezűleg készített ételeket és italokat. A csapatjátékokon az összesített első helyért versenyeztek a táborozók. Napközben megismerhettük egymás játékait is, például a litván társaságban népszerű harci játékot, a juggert.

A nyelvi nehézségek ellenére a Professzor iránti tisztelet és a kötetlen programok egységes társasággá kovácsolták az eltérő nemzetiségű Tolkien-követőket.

A magyar táborok gyakorlatát követve volt „vendég-hétvége”, ahol bemutattuk a héten alkotott tárgyakat, valamint a nemzetközi vásáron a finnek kovácsoltvas medáljait és litván kézműves tárgyakat – és a különböző nemzetek népdalaival, néptáncaival ért véget Hobbitfalván a Megye megtisztítása.

Táborzáráskor az egyes országok szervezői és a magyar főszervező hirdette ki a Megye sikeres helyreállítását. A vendéglátók magyar specialitásokkal köszöntek el a külföldi Tolkien-társaságok képviselőitől, a viszontlátás reményében.

Eorl Háza, Helm öröksége – Tolkien Tábor 2016

írta: Kriston Ágnes

2016 augusztusának elején Középföldévé, egészen pontosan Rohanná változott a Mátra egyik szeglete. Ez a Parádfürdő melletti táborhely nemcsak a gyönyörű környék, a változatos terep miatt különleges, hanem azért is, mert ez az első olyan helyszín az emtétében, ahol kettőnél többször volt nyári tábor.

A keretjáték rohani témát dolgozott fel. Az időpont a harmadkor 2759. éve, nem sokkal azután, hogy a dúnföldieket kitakarították Lovasvégről. Az uralkodó nélkül maradt országban Fréaláf herceg koronázására gyűltek össze a nemzetségek. A történetből nem hiányozhatott a vidámság, ünneplés, királyi lakomák, de legalább ennyire jelen volt a közelmúlt szomorúsága, a félelem támadásoktól és járványoktól, a jövő bizonytalansága, nem beszélve a múlt árnyairól, amelyekkel a szereplőknek meg kellett birkóznuk. Ha már múltról, meg árnyalakokról van szó, az egyik kedvencem a Helm király szellemének foszforeszkáló festékkel bemaszkirozott Alew volt, aki hol az őrséget riogatta, hol a tábortűznél összegyűltek idegein játszott. A keretjátékot alakító szereplők, az NPC-k játéka kivétel nélkül csodálatos volt, amit csak kihangsúlyoztak a szebbnél szebb ruhaköltemények. Érdekes volt beletekinteni, hogy egy-egy jelenet mögött mennyi gyakorlás, készülődés és verejték lapult részükről, és amire esetleg mégse maradt idő, azt félelmetes profizmussal improvizálták le.

Lovasvég a helyszín, elképzelhető lenne egy tábor lovak nélkül? Jó, valószínűleg igen, de a hangulathoz mindenestre sokat adott hozzá, hogy volt egy igazi ló, becsületesen nevéen Holló. A nagyon epikus jelenetekben lóháton közlekedtek a karakterek, lóháton érkezett a lóhalálában siető követ, és lovon vonult Fréaláf is a koronázása előtt. Ebédszünetekben a bátrabb táborozók is lehetőséget

kaptak, hogy rövid időre felülhessenek Holló hátára.

Új koncepció volt a különböző módon megszerezhető tisztségek rendszere, amikkel nemcsak a csapatok tudtak értékes pontokat szerezni, de a táborozók aktívabban belefolyhattak a történetek alakításába is. Ez volt a helyzet az őrségkapitányokkal is, akik eleinte naponta változtak, és néha nem kis derűségemre érvényesítették a karaktereik akaratát, vagy éppen a lehető legnyugodtabban sétáltak el az erdőben a keresett hercegnő, Meridis mellett. Később az utolsó napokra kialakult rend szerint állandó kapitánnyal vágott neki az éjszakai erdőnek a válogatott csapat. Csak azt sajnálom, hogy az utolsó őrséget félig-meddig elmosta az eső, így csak kevesen lehettek tanúi annak a minden szempontból félelmetes helyzetnek, hogy egy ideiglenesen orkká vedlett táborozó eredeti nyelven adja elő a Gyűrű-verset, miközben a bátor öröket igyekszik felaprítani.

Az intenzív keretjáték mellett nem maradhattak el a rendi foglalkozások sem, amelyek szokás szerint izgalmas tevékenységek egész sorát vonultatták fel: hagyományőrzők, vándorkomédiások, zenészek, kirándulók, harcosok, kézművesek, táncosok, bárdok, szakácsok, hogy a szabadrendi órákat ne is említsük. Itt mindenki megtalálhatta a neki tetsző elfoglaltságot, a nagyon érdeklődők két helyen is kipróbálhatták magukat. Utolsó este mindenki tartott egy kis bemutatót az elmúlt napok alkotásaiból. A szakácsok egy negyedórás tömény kínzással is felérő képvetítés után megkínáltak bennünket az aznap készített sütiből. A különlegesen ügyes és lelkes egyének lehetőséget kaptak a rátermettségük bizonyítása után a mesterré válásra.

Fotó: Zsidek Barbara (Bari)

Mindezen változatos programok mellett maradt idő arra is, hogy az ember kötetlenül beszélgesen a barátaival, akár a hosszúra nyúlt szieszta alatt, akár késő éjszaka (vagy kora hajnalban, ki hogy nézi). Ennek az utóbbinak

megvolt azonban az a sajnálatos hátránya, hogy aki sokáig fennmaradt, az másnap bizony kénytelen volt rájárnai a büfé kávékészletére, vagy egyéb úton-módon koffeint szerezni. Azonban a pirkadat előtt az égboltra felkúszó Orion, avagy Menelmacar, ha már Tolkien táborról van szó, szóval a csillagkép látványa majdnem minden fáradságért kárpótol. A tábor egy óriási buli zárta, amikor az elmúlt napok rohirjai visszaváltoztak a modern kor szülötteivé, hogy mindenki ízlése szerint szórakozhassa ki magát. Másnap, az indulásra készülődve mindenki szomorú szívvel búcsúzik egymástól és csodálkozva állapítják meg: „Máris vége van? De hiszen csak most kezdődött.”

Tolkien Klub 2016

írta: Tóth Gergely (Alyr)

A Tolkien Klub 2016-ban is folytatódott. Az év elején még zárt térben, a Világcsücsökben, majd a Batthyány Alapítvány jól ismert helyiségében, de az áprilisi TLV döntőtől kezdve szabad téren, a Margitszigeten vagy a Városligetben kerültek megrendezésre az alkalmak. Szokás szerint havi rendszerességgel igyekeztünk megszervezni az egyes Klubokat, de úgy esett, hogy a sok más program és elfoglaltság miatt a márciusi és áprilisi alkalom is áprilisban került megtartásra.

A program főleg társasjátékokból és közösségi játékokból állt, de a januári alkalmon a hagyományt követve a Tolkien Születésnap egyik ismeretterjesztő előadása is újra elhangzott, hogy akik akkor lemaradtak róla, azok is meghallgathassák.

Amíg zárt térben tartottuk a rendezvényt, időről időre előkerültek a „tudományosabb” témák is, illetve teát és szendvicset is készítettünk a vendégeknek. Ahogy kimentünk a parkokba, úgy tevődött át a hangsúly a közösségi játékokra, úgymint: labdázás, frizbi, a fára felakadt frizbi levadászása változatos eszközökkel... Persze a társasjátékok sem maradtak tétlenek.

2016. július 30-án az utolsó Tolkien Klub is bezárta elméleti kapuit az évadban, és mivel az addigi szervezők nem tudták tovább vállalni a szervezést, egészen sokáig, 2017 áprilisáig kellett várni a következő alkalomra. Ekkor egy kivételes alkalommal a TEHÁT teázóban gyűltünk össze a TLV döntő után (többen annak levezetéseként).

Azóta a Tolkien Klub alszik, de csak rajtatok múlik, hogy felébredtitek-e azzal, hogy felveszitek a szervezés fonalát.

KÖMFT 2016

írta: Simon Csaba Péter (fqqdk)

2016 egy fontos év volt a Kreatív Őszi Művészeti Találkozók/Fesztiválok történetében – mert mint azt minden lehetséges csatornán reklámoztuk, ez volt a Tizedik, a Jubileumi. Mint ilyen, már évekkel ezelőtt elkezdtünk készülni rá lelkiekben Gandalfal. Én azért, mert 2007 volt az az év, amikor először kezdtem aktívan szervezni – még ha nem is hivatalosan – rendezvényt az MTT berkeiben. Mégpedig nem mást, mint a KÖMF-öt, aminek Gandalf volt a vezető szervezője.

Kicsit homályosak az emlékeim arról, hogyan kerültem bele a szervezésbe, de egyszer csak azon kaptuk magunk, hogy rendszeresen fel és alá sétálgatunk az Infoparkban, és vadabbnál vadabb ötleteken törjük a fejünket, hogyan is lehetne a 2007-es Őszi Találkozó valami más, valami különleges. Amikor pedig eljött végül, és túl voltunk a zseniális Bemutatóesten, éreztük, hogy na, itt valami nagyon sikerült. Így kezdődött az életemnek az a része, amikortól a kedvenc MTT-s rendezvényem az Őszi Találkozó. Szeretek is azzal büszkélkedni, hogy több KÖMF/T-ön voltam szervező, mint amennyin nem.

2016-ban hasonló érzéssel sikerült zárni a KÖMT-öt, de ne szaladjunk ennyire előre.

Mint programos főszervező, aki nem igazán tudott egy kreatív foglalkozáson se részt venni elejétől a végéig, lehetetlen úgy visszatekinteni a rendezvényre, mintha résztvevő lettem volna – legalábbis egy ilyen jellegű rendezvénynél, ahol a program gerincét ezek a foglalkozások adják.

De abból, ahogy indítottam ezt a kis visszaemlékezést, talán sejthető, hogy meg se fogok próbálkozni ilyesmivel. Mesélek helyette arról, hogy mennyire jó dolog volt összeülni a sebtiben összetoborozott leendő szervezői csapattal az Isolabellában. Mindenki lelkes volt, és eleinte csak két komolyabb problémánk volt: ki legyen a vezető szervező, és mi legyen a helyszínnel. Előbbi relatíve hamar megoldódott, mikor Gandalf beadta a derekát, utóbbi már kevésbé. Ugyanis mindenekelőtt szerettük volna, ha a jubileumi KÖMFT új, a kor igényeinek megfelelőbb helyszínen lehetne: mondjuk egy iskolában, ahol több a terem, hogy az iskolában alvók ne nyomorogjanak, és még több foglalkozás futhasson párhuzamosan, de úgy, hogy a környék mégse legyen borzalmas.

Aztán sorra jöttek új és új problémák. Tipikus szervezői problémák, amiket bárki, aki szervezett az MTT-ben, ismerhet: pályázat, költségvetés...

Előzetes felmérést végezni a potenciális résztvevők körében, hogy ők milyen rendezvényt akarnak – hisz kitálhatunk mi bármit, ha az szembemegy a tisztelt publikum elvárásaival.

Nagy nehezen eljutni az alternatív helyszínre, amiről kiderül, hogy feleakkora, mint a zebegényi iskola, és még folyamatban van a felújítása.

Fotó: Peller Henriett (Sil)

Aztán mégiscsak kerül új lehetséges helyszín. Odaautazunk. Megállunk az iskola kapuja előtt, hátat fordítunk neki, fölénk magasodik az esztergomi vár. Elismerően csettintünk a nyelvünkkel. Aztán bemegyünk az iskolába, körbevezetnek minket, sorra a termeket, a vizesblokkokat. Kezd feléledni bennünk a kétely, hogy itt biztos lesz valami gond, ez eddig túl szép, hogy igaz legyen... De nem, később megkapjuk a szerződéstervezetet, igen, ez ennyibe fog kerülni, és ezt és ezt kapjuk érte.

Időközben a kreatívprogramosokkal meghányjuk-vetjük magunkban a dolgot: mennyi szabadrendi óra legyen? Mennyi idő legyen olyan foglalkozásra, ami mondjuk bemutatható előadással zárul? Hogyan oldjuk meg azt a problémát, hogy az előzetes felmérés szerint az emberek több mint hatvan százaléka képző- és iparművészeti foglalkozásokat preferálna szemben a klasszikus előadóművészetekkel, mint a tánc meg a színházat?

Alaposan megvariáljuk a programot: ne az utolsó este legyen a Bemutatóest (mint eddig minden KÖMF/T-ön!), legyen egy nappal korábban, utolsó este pedig helyet kaphatna a Bál, és a Buli. Régi álmom volt ugyanis, hogy legyen végre egyszer a Farsangi Bálon kívül egy másik klasszikus, keringőzős mulatság is az évben.

Gyűlnek a foglalkozásvezetők, a foglalkozások sorra, egyik jobbnak ígérkezik, mint a másik. A foglalkozásokkal együtt persze szép lassan csordogálnak az anyagigények is. Hogyan tetszett mondani, hogy amik a raktárban vannak, azok nem éneklésre valók? És mennyibe kerülné az a pár

vezeték nélküli mikrofon, amik igen? Nem baj, megoldjuk, költségvetés-módosítást neki!

Aztán valahogy csak összefut minden, egyszer csak ott vagyunk Esztergomban, valahogy mégis eljöttek azok, akik szerint KÖMT-öt csak Zebegényben lehet csinálni.

És elkezdődik. Koppány és Luca kipakolja a büfét, mi a raktárat. Érkeznek az emberek. Bemutatkozunk, elmondjuk a dolgokat, az emberek bekuckóznak az alvós termekbe. Aztán kezdődnek az esti foglalkozások.

És innentől van az, hogy összefolynak a dolgok. Onnantól, hogy volt egy pont az elején, amikor USB kábelt hajkurászunk a nyomtatóhoz, mert nem volt a dobozában, odáig, hogy a Bálhoz és a Bulihoz kezdem el összerakni a technikát, szinte minden kiesik nekem, csak apró bevillanások vannak arról, hogy mit csináltam, hol voltam. Ami megmaradt, az a bámulatos Kiállítás, mert amellet sokáig eljáráltam. Az előadások a színpadon. A dalok. De ezek is eltörpülnek az emlékezetemben a Bálban táncolók látványához képest. Ahogy csak forognak, forognak, mintha sohasem akarnák abbahagyni... Ránézek Gandalfra, és a magam alpári módján körülbelül azt mondom: „*Te. Ezek táncolnak, vazze.*” És ebben minden benne van. Hogy kipróbáltunk egy új helyszínt, és bevált. Hogy variáltunk a KÖMT programkoncepción, és újat próbáltunk ki, és működött. De legfőképp az, hogy szerveztünk egy rendezvényt, amin a résztvevők jól érzik magukat.

„Gyűrű, mágia, művészet” – Tolkien Nap 2017

írta: Kiss Tünde, „aki remélhetőleg még sok Tolkien Születésnapot fog szervezni”

Amikor november végén megtudtam, hogy nekem kell vezetőszervezni az idei Tolkien Születésnapot, nem mondom, hogy nem ijedtem meg kicsit (nagyon). Nagyon késő volt, és az elvárásoknak, illetve magamnak, nehéz megfelelni. Arról nem is beszélve, hogy jött a karácsony, az év végi hajtások, a lelkes, de elfoglalt szervezőtársaknak is kevés idejük volt.

Nagyon köszönöm az összes közreműködőnek, hogy a végeredményen kicsit sem látszott meg az időhiány, mindenki erőn felül teljesített.

Na, de nem is ez a lényeg, a rendezvényről szerettem volna beszámolni nektek.

Előző este és aznap kora reggel is a helyszín berendezésével foglalkoztunk, és egész hamar megérkeztek az első vendégek, akik örültek a leegyszerűsített regisztrációnak és a korszerű ruhatárnak. Az infópultban minden

vendéget és segítőt kimerítően tájékoztattak a lányok, akármilyen kérdéssel fordultak is hozzájuk.

A látogatók az aulában átvehették a shopból rendelt vásárfiákat, és vásárolhattak melléjük továbbiakat. Például a zászló-kiállításra, ahol a régi csapatzászlókat lelkesen vették meg a táborban még sosem járt résztvevők is. Miután az előadásokat végighallgatták – nagy boldogságunkra a karzattal 190 fősre bővíthettük a színháztermet, így mindenki bejuthatott –, a Koppány-féle büfében kulináris élvezeteknek hódolhatott minden éhes száj. Mire én lejutottam, majdnem minden finomság elfogyott, amit nagyon sajnálok.

Fotó: Krizsán Anna (Snuffles)

Az MTTTB nyilvános főpróbája az aulában nagy sikert aratott, és a sindeonosok bajjívás-bemutatójára is sokan voltak kíváncsiak. Mindenhol beszélgető embercsoportok népesítették be a teret. A fegyverkiállítás mindig sok érdeklődőt vonz, jó kézközelben látni a gyönyörű fegyvereket.

Az emeleti gyerekfoglalkoztatónál, a hennázásnál és hajfonásnál sorban állással szembesültem. Ezek a programok mindig nagy sikerűek. A társasjátékosok bevetették magukat a teraszra, és szinte ki sem mozdultak onnan egész nap.

Az esti koccintás előtt nagy bejelentéssel készültünk. Füzessy Tamás megkapta a Tolkien-díjat, harmadiként az MTT történetében. Elsőként Göncz Árpád, majd Gálvölgyi Judit érdemelte ki a tudományos munkásságot elismerő plakettet.

Az idei évben is nagyon jól érezték magukat a vendégek, sok pozitív visszajelzést kaptunk a rendezvény után.

Nagyon örülünk neki, hogy új segítőkkel gyarapodott lelkes kis csapatunk, akik egész nap a helyszínen élvezhették, milyen is az, amikor sok-sok ember napját szépítjük meg.

Tolkien Nap 2017 – látogatói szemmel

írta: Kóti Henriett

2017. január... épphogy csak kihevertük a szilvesztert és köszöntöttük az új évet, máris egy igazán jó évindító élményben is részünk lehetett. Egy fogcsikorgatóan hideg napon, J.R.R. Tolkien születésének 125. évfordulója után pár nappal én és két 12 éves húgom felkerekedtünk, hogy részt vegyünk az idei Tolkien Napon. A korábbi években még nem volt alkalmunk részt venni, így az idei volt nekünk az első, ami, azt kell mondjam, egészen elvarázsolt mindhármunkat! :)

Igaz, fagyosan indult az utunk, Szigethalom ugyanis oly távol esik Budapeستől, mint Erebor Hobbitfalvától. Többórányi zötykölődés, valamint kutyagolás után Google Maps nevű bizalmas barátunk segítségével találtuk meg a rendezvény helyszínét, az Alternatív Közgazdasági Gimnáziumot.

Beérve a minket széles mosollyal fogadó szervezők hatására máris elkezdtünk kiolvadni, és egy gyors jegyváltás után már legeltethettük is a szemeinket a látványosságokon. A szemképrázatóan berendezett és feldíszített aulában többek közt tündezászlók, a Kettétört kard és a Fullánk élethű replikái repítettek el minket abba a világba, ahonnan sem Tolkien olvasásakor, sem azon a napon nem akartunk szabadulni. Mosolygós emberek mindenhol, „Gondor University” vagy épp „Magyar Tolkien Társaság” pólókban vagy teljes jelmezben... És persze az összes Tolkien-univerzumban felbukkanó relikvia mosolygós fiúk-lányok-hobbitok-tündék nyakába aggatva. Nekünk „csak” Arwen-láncunk, Lothlórien-láncunk és Egy Gyűrűnk volt. Ezt orvosolhattuk volna, ha felvásároljuk a – szintén az aulában helyet foglaló – minden középföldei jóval megpakolt árusok kínálatát, azonban a náluk álló tömegre való tekintettel csak később néztük át a jóságukat alaposabban.

Kis hangolódás és kezdeti szájtátás után (irtó menő ez az AKG) be is siettünk az Időtlenység Csarnokába, azaz elhajóztunk Númenor varázslatos szigetére és Valinorba, Kaszab Zsuzsanna előadásának segítségével. A tolkien világ hangulatába vágó, érdekes mitológiai, bibliai párhuzamokat felvonultató előadást hallhattunk, amelyben az ex-magyarfaktos énem és a húgaim fanatikus kistini lelki-világa egyaránt megtalálta a neki kedves jelentést. Pontos, precíz, mégis szórakoztató: én így jellemezném.

Mivel szerencsétlenségünkre a „fényképezős telefont” otthon hagytuk, de fényképet az előadás után felbukkanó nazgüllal feltétlen szeretnénk volna készíteni, egy

szervezőlány a segítségünkre sietett. Ezután a hugikkal kettéváltunk, mert felfedeztük, hogy az emeleten van tünde hajfonás is. Amíg sorban álltam, húgaim Tolkien proféciáit elemezték Füzessy Tamás előadásán. Én addig foglaltam a helyet a hajfonós sorban, illetve benéztem az első emeleten egy másik nyílt helyszínre is, Gondolin tornácára, arra a párnás-kanapés-chillelős helyre, ahol különböző társasjátékok, kártyajátékok szerelmesei találhattak maguknak kellemes elfoglaltságot.

Mire az ikrek által hallgatott előadásnak vége lett, és én is visszabolyongtam a hajfonós sorhoz, éppen sorra kerültünk. Vicces volt, amikor egy fehérhajú, mosolygós, Thranduilra hasonlító embert láttunk elsuhanni előttünk. Nem voltunk biztosak benne, csak halványan sejtettük, de később megerősítették, hogy a Gyűrűk Ura Cosplay Club Thranduilját láttuk, csak civilben. Mire a hajaink elkészültek, én a gondori Fehér Fa hennájával is gazdagodtam, Kitti pedig a lothlórieni levelet nem csak a nyakában, hanem az alkarján is hordhatta pár hétig.

Fotó: Krizsán Anna (Snuffles)

Hagytuk a szorgos hajfonókat tovább ügyködni, és a földszinten írtunk magunknak tünde emléklapot. Mivel sürgetett az akkorra már igencsak ennivalóért kiáltó gyomrunk, elnéztünk az ebédlőbe egy kis melegszendvicsre és innivalóra.

A finom melegszendvics és a hobbitos pohárból elszüröcsölt innivalóink után tanulmányoztuk át tüzetesebben az árusok jobbnál jobb tolkienes termékeit. Még várt rám a befejező program a Noldák Termében, húgaimra pedig a Mánahaxar teremben tartott előadás. A Noldák termében egy kis középföldei verselemzésnek lehettem részese, egy *Booktion!*-foglalkozás keretein belül. Aki imádja az interaktív játékokat és az olvasást, annak szerintem mindenképp kötelező program volt. Ízig-vérig irodalomszerető, nyitott gondolkodású emberek körében

nekem a nap egyik flow-élménye volt a *Booktion!*. Olyannyira, hogy azóta is voltam pár alkalmukon.

Azt hiszem, mindhármunk nevében mondhatom, hogy egy tökéletes tesós napot tudhattunk magunk mögött. Nagyon köszönjük minden szervezőnek és a Társaságnak, és tényleg mindenkinek, hogy egy ilyen szuper évindító programot kreáltak, ami tényleg igazi minőségi, rajongóktól rajongóknak nap lett. Baráti hangulat, mindenhol rajongók, inspiratív helyszín, szuperérdekes előadások, jó fej szervezők, jó kaja... mi kell még? Köszönjük, hogy ott lehettünk, találkoztunk 2018-ban is!

Gengszterek és más legendás állatok – Farsangi Bál 2017
írta: Deák Adri (Pillangó)

Február volt, a tél már múltóban. Épp újságot olvastam Carlónál, tele hassal, a szivarom már rég kialudt. A város ilyenkor koszos, sötét, az embernek kártyázni sincs kedve elmenni szombat este, de Carlónál még ilyenkor is békés minden. Ez persze főleg a messze földön híres spagettije miatt van.

Louie jelent meg az ajtóban, érződött a kinti csípős hideg, ahogy benyitott. Izgatott volt, rögtön odasietett az asztalomhoz. Leült, a kabátját le se vette, csak a kalapját fogta a kezében. Ez nem jó jel.

– Tony! – üvöltött már az ajtóból. Többen összerendeztek. Én is. – Figyelj, tudom, mi fog kirángatni téged ebből a bűslakodásból – hadarta Louie egy szuszra. Láttam a tekintetében, hogy valami rosszra készül.

– Louie, ne már. A legutóbbi ötleted óta sajognak a bordáim, és egy mocskos fillért se kaptunk érte! – a kezem nyúlt a következő szivarért. Mindig képes felbosszantani.

A bordáid meggyógyulnak, kemény fából faragtak – sanda pillantást vetett rám. – A csaj miatt vinnyogsz, mi? Hogy is hívták? Sarah? Sophie? Shirley?

– Stella – vettem közbe csendesen. Nem vette a lapot. Oda se nézve veregette meg a vállam, és magyarázott tovább.

– Pia! Nők! Tánc! Elfelejtéd Stephanie-t, mintha meg se történt volna!

– Táncolni meg végképp nem megyek – mormogtam a fogam között, de Louie ismert már, mint a rossz pénzt. Én meg ismerem magamat. Éreztem, ahogy lassan mosolyogni kezdek, de még játszottam a kemény arcot. Nem tágított.

– Nem érdekel, tudom, hogy ez jót fog tenni! Egy kis bourbon, pár csinos flapper lányka, és végre elfelejtheted azt a Suzie-t. Külön lefizettem Donna Farfalla embereit, hogy meghívót kaphassunk! – büszkélkedett Louie, és ahogy ránéztem, rögtön tudta, hogy nyert.

– Donna Farfalla? Úgy hírlík, hozzá nem egyszerű bejutni –

szünet, nagy sóhaj. – Na jó, egy kis muzsika talán nem fog megártani...

– Ez a beszéd – vigyorodott el Tony.

Carlo pincére már csak a hűlt helyünket és a hamvadó szivarvéget találta az asztalon.

Fotó: Zsidedk Barbara (Bari)

Az MTT-ben régi hagyománya van a tematikus bulioknak: az idei farsangot a legendás '20-as évek gengsztervilágának szenteltük – némi mágiával fűszerezve. Könnyen megfogható és befogadható téma, nagyon élveztük a zenét, a hangulatot, a dekort, a bálózók jobbnál jobb jelmezeit és a sok táncot. A Lauder Javne iskola kellemes és optimális helyszínnek bizonyult, úgyhogy remélem, még visszajövünk ide. A programot is a témának megfelelően alakítottuk, volt kaszinó, gengszterverseny és rendőrrazzia is a szesztilalom miatt, emellett a szokásokat sem hagytuk el: mindig elámulok, mennyire népszerű a keringőblokk például.

Éljen tehát a jazz, a charleston, a flitterek, tollak, és persze a gengszterek fénykora! Jó bulit csaptunk. :)

Tavaszi Találkozó 2017

írta: Csete Orsolya

Midőn Elessar királyunk és Arwen úrnőnk fia, Eldarion nagykorúságba lépett, ősi szokás szerint viadalt rendeztek a tiszteletére, hogy a legrátermettebb vitézekkel mérhesse össze tudását. A látványosságra messzi földről érkeztek látogatók. Volt, aki a fővárosból gyalogszerrel tette meg a hosszú utat. Miután mindenki elfoglalta a szállását, a házigazdák egy séta keretében tették próbára vendégeik tudását a hely történetéről. Este a népek a tűz köré gyűltek, ahol az udvari történetmondó meséi szórakoztatták a hallgatóságot.

A viadal reggelén a legjobb kardforgató és íjász mesterek készítették fel a tornán indulókat. A nevezők közt bátor

nők is akadtak szép számmal. A vendégek eközben játékokkal múltatták az időt, és fogadásokat kötöttek a különböző versenyszámok győzteseire. A kézműves mesterek az alkotás örömébe merültek. Az izgatott várakozásban táncra perdültek a hajadonok, és távoli népektől származó lépéseket tanítottak egymásnak.

Délután kezdetét vette a viadal. Futásban, íjászatban, karddal és bunkósbottal vívott közelharcban mérték össze rátermettségüket a résztvevők. A herceg derekasan helytállt a tiszteletére rendezett erőpróbákon. A kardvívás döntőjében tulajdon apjával kellett szembenéznie. Az izgalom és feszültség a tetőfokára hágott. A szoros küzdelemből a herceg került ki győztesként. A viadal a múlt véres csatáit idéző hadijátékkal zárult: drámai dobszó kíséretében hajdani hősök felemelkedése és bukása elevenedett meg újra a nézők és résztvevők szemei előtt. A torna végeztével a hercegen volt a sor, hogy ősi rítus szerint a hajadonok által készített virágkoszorút az arra legméltóbb hölgy fejére helyezze. Választása ifjú korát meghazudtoló bölcsességéről tett tanúságot; a koszorú édesanyja fejét ékesítette.

Fotó: Gyöngyösi Eszter

Messzi földön híres szakácmester és segédjei készítettek bőséges vacsorát az esti lakomára. A tábortűz fényénél kihirdették a viadal győzteseit, majd kezdetét vette a mulatozás. Tűzszonglőr mulattatta a népet látványos fényjátékával, majd közkívánatra a tábortűz lángját is különös, földöntúli színűvé varázsolta, amire a ceremóniamesterek rögvest izgatott suttogásba kezdtek arról, hogyan tudnák alkalmazni ezt a fortélyt a hivatásukban. A hajnalig tartó mulatságot a halványodó tűz és a csillagok fénye melletti közös nótázás koronázta meg.

Másnap a tivornyázástól fáradt, ám új élményektől sugárzó tekintettel váltak el egymástól a hazafelé indulók. Ezúton is szeretném tolmácsolni mindnyájuk köszönetét a ceremóniamestereknek a remek szervezésért.

Tolkien Levelező Verseny 2016–2017

írta: Durányik Roland

2017 áprilisában zajlott le a XI. Országos Tolkien Levelező Verseny döntője, melynek másodszer adott helyet a Derkovits Gyula Általános Iskola. A korábbi helyszínnél, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárnál ugyan kisebb, így zsúfoltabbnak is hathat, viszont már a tavalyi döntőben jól bizonyította, hogy alkalmas a feladatra. Az épület kifejezetten szép, amit az MTT-s dekoráció (és a sok jelmezes versenyző) rendkívül hangulatossá varázsol.

Számomra a TLV mindig is különleges volt, hisz ezen keresztül ismertem meg az MTT-t, amiről bár korábban is hallottam, mégiscsak az első döntőmnek köszönhetően találkoztam először a Társasággal, majd váltam később a rendezvények rendszeres látogatójává. Így, visszatérő versenyzőként pedig hatalmas élmény volt, hogy nem idegen szervezők, hanem jó barátok, ismerős arcok fogadtak a döntő különböző állomásainál.

Maga a verseny minden évben ősszel, október környékén veszi kezdetét, és az áprilisi eredményhirdetéssel ér véget, tehát egy szűk fél évet ölel magába. Ez alatt változatos élményeket és számos pozitív tapasztalatot szerezhetsz mind az egyszeri versenyző, mind a visszatérő, hiszen évről évre újabb és újabb, sokoldalú, ötletes feladatokban lehet részünk, melyek nem csak a „lore” ismeretét, de saját kreativitásunkat ugyanúgy próbára teszik, mint a csapatunk összhangját. Ugyanis alapjaiban ez egy csapatverseny (noha egyéni kategóriában is lehet indulni), és a csapat adja az egésznek a lelkét. Velük dolgozunk együtt végig a levelező fordulók alatt, és az ő oldalukon mérettetünk meg a döntő állomásain. Az én csapatom felépítése kisebb-nagyobb mértékben változott az évek során, engem eleve úgy kért fel néhány budapesti barátom, hogy csatlakozzak hozzájuk, mert az egyik tag kilépett. Kissé rendhagyó is volt a felállás, hisz nem egy iskolából, még csak nem is egy városból jöttünk, viszont a távolság ellenére is jól működött a dolog. Általában felosztottuk a feladattípusokat, és mindenki specializálódott valamire. Valaki a tengwar fordításokat csinálta, valaki a kreatív feladatokat, én pedig a fogalmazásokat írtam. Ezért is jelentett problémát, amikor a kreatívunk kilépett, így kérdésessé vált, hogy utolsó évünkön indulunk-e egyáltalán.

Ez is jól mutatja, mennyire sokoldalú a verseny, milyen változatosak a feladattípusok. Megtalálhatóak persze a klasszikus, a tolkien világ ismeretét igénylő feladatok, de emellett előfordulnak lazábbak, humorosabbak is, illetve a kreatív feladatok sem csak rajzolásban merülnek ki.

Volt, hogy makettet kellett építeni, volt, hogy élőszobrot kellett alkotni, és hasonló jópofa feladatok; illetve a fogalmazások, amiket én talán a legjobban élveztem. A csapatverseny három kategóriája a hobbit, a dúnadan, és a nolda, ezek eltérő nehézségűek, és egyre több mű ismeretét igénylik.

Fotó: Kiss Tünde

Én a csapattal kétszer indultam dúnadanban, majd a következő évben áttértünk nolda kategóriára, melyben az idei TLV-n is részt vettünk, versenyzőként utolsó alkalommal. A döntő viszont már jóval másabb, mint a levelező fordulók. Itt is több feladattípusra lehet számítani, pl. az idén kissé rendhagyóan kialakított színjátós feladat, ahol a felbontott és véletlenszerűen újraalkotott csapatoknak egy adott előadást kell összeállítaniuk. Az állomásoknál pedig előfordulnak vetélkedő jellegű feladatok, pl. tabu, memóriajáték, de persze itt is szükségünk lehet a művek ismeretére, főként a vaktérképes vagy a kronológiai feladtnál; és természetesen a döntőkben már hagyománnyá vált feladatok is megtalálhatóak: a jelmez, amit még a döntő napja előtt kell megcsinálnunk, majd ott pontozásra kerül, és hasonló módon egy olyan étel elkészítése, ami valamilyen módon kapcsolódik Tolkien műveihöz. Mindkettőben nagyszerűen megmutatkozhat az egyes csapatok ügyessége vagy kreativitása, ugyanis nem a profi varrás vagy főzés az egész lényege, hanem az ötletek és a leleményesség.

Számomra meghatározó élmény volt mind a négy TLV-men való részvétel, és boldogan tudom ajánlani nektek, illetve ha van iskolás rokonotok, ismerősötök, akkor nekik is, hisz talán ez a legjobb módja, hogy egy fiatal elmélyülhessen Tolkien nagyszerű világában, és a döntő által a társaságot is megismerje.

KószaKommandó – a közelmúltban

írta: Kaszab Zsuzsanna (Melian)

A Magyar Tolkien Társaság természetjáró csoportjaként 2003 óta kószálunk együtt, én 2005-ben vettem át a csoportot Krieger Tamástól (Telcontartól), akinek azóta is nagyon hálás vagyok az ötletért és az alapításért. Kalandjainkról a Lassi lapjain olvashattatok már korábban is, most az elmúlt időszakról, a mostanában rendszeressé vált túratípusokról szeretnék beszámolni.

Az elmúlt években november végén, december elején hagyománnyá vált, hogy felmegyünk Szentendre mellé, a Kő-hegyre, ahol jó szívvel és finom falatokkal vár bennünket a menedékház jelenlegi gazdája. Csináltuk már úgy, hogy pénteken munka után mentünk fel, sötétben, fejlámpákkal, jégen csúszkálva a Kő-hegy tetejére, de úgy is, hogy szombaton reggel indultunk, és egész napos túra után értünk a menedékházhoz.

Az év folyamán bármikor lehetnek kétnapos túrák: ébredtünk már hóesésre dobogókői fűtött jurtkában, július végi napfelkeltére a Pilis-tetőn, a Boldog Özséb kilátó legfelső szintjén vagy tavasszal Cserkúton, medvehagyma-gyűjtő túrára készülve – sőt, volt már többnapos kószatúra a Magas-Tátrában, a Vöröstorony hágón át is, amikor olyan hegyi menedékházban ébredtünk, ahová csak szűk, magashegyi ösvények vezetnek.

Nyáron a meleg miatt nem csinálunk egész napos túrákat, csupán könnyebb, lazulós, piknikezős, erdei piacra járos kirándulásokat, és ilyenkor következik a szabadban alvós túrák időszaka: elsősorban a „barlangozós” estéké, amikor a Pilisben (Legénybarlang) vagy a Börzsönyben (Remete-barlang) barlangszájakban töltünk egy estét-éjszakát, fagyújtással, tűzrakással, szalonna- és zöldségsütéssel. Az ilyen alkalmakra mindig viszünk némi élelmet a lélekeknek is: verseket, dalokat, gondolatokat.

Tavaly elindítottunk egy új nyári programot, a kulcsosházas hétvégéket: ezek annyiban hasonlítanak a barlangi estékhez, hogy erre az időre kivonulunk a civilizációból, visszük a vacsorának valót, gyűjtjük a vizet és a tűzrevalót, annyiban viszont különböznek, hogy a kulcsosházás programok egy egész hétvégét igénybe vesznek, szombaton nem túl korai, délelőtti indulással és vasárnap délutáni hazaérkezéssel. Mivel ezeken a nyári napokon délután nagyon meleg van az erdőben is, a túrák nem hosszúak, és úgy időzítjük a kulcsosházhoz érkezést, hogy a délután nagy része szabadon maradjon: játékra, pihenésre, csendes szemlélődésre.

Az elmúlt években megszokott mecseki medvehagymagyűjtő túra helyett (amelyről a Lassi lapjain is beszámoltunk) idén májusban négy napig a Bükkben voltunk, keresztül-kasul jártuk a Bükk-fennsíkot: töbrök, víznyelők és óriási, füves, hullámozó mezők között jártunk, de láttuk a megelőző hetek pusztító, jeges viharainak eredményét is. Volt olyan fenyves, ahol a frissen kidőlt fák miatt nagyon nehezen haladtunk, a szó szoros értelmében át kellett magunkat verekedni az össze-vissza borult fenyőkön. A Bükkben két napot egész napos túrával töltöttünk: az egyiket a fennsík keleti részét jártuk be, a másikon a déli perem kilátópontjai: a Három-kő és a Tar-kő voltak a cél. Otlétünk első és negyedik napján egy-egy rövid, be- és levezető túránk volt.

Fotó: Magyar Attila

A következő hónapokban folytatódnak a kószatúrák: barlangozás, kulcsosház – majd őszől a megszokott egész napos kószálások, ahová örömmel várunk benneteket!

TolkienCon 2017

írta: Papp Miklós Levente (Adanedhel)

Az idei TolkienCon január 20-22. között zajlott Prágában. Ugyan tavaly az MTT nem képviseltette magát a rendezvényen, idén egészen sokan, heten mentünk. Meta, Sisa és Koppány buszoztak, mi Éogil-lal, Eszterrel és Botival autóval mentünk. A helyszín a szokásos iskola volt, amit egy kis félreértés miatt sikeresen el is vétettünk, khm... pár kilométerrel, de a kis kaland után csak megérkeztünk. A szállás KÖMT-szerűen az osztálytermekben volt, de a sok résztvevő miatt kis csapatunk megkapott egy külön osztálytermet. Aznap már nem csináltunk sok mindent, kicsit beszélgettünk, majd elmentünk aludni.

Másnap délelőtt meghallgattuk egy srác előadását az Alpokon áthaladó zarándokútjáról, meg egy rókáról, ami megdézsmálta a szappanját. Utána felkerekedtünk,

és mászkáltunk egy kicsit a városban. Mivel vissza kellett érnünk, ezért csak a belvárosban tettünk egy nagyobb kört. Amikor megéheztünk, beültünk egy kisebb helyi étterembe, ahonnan kicsit kétes érzésekkel, de legalább nem üres hassal távoztunk. Délután az Aredhel v2.0 című előadást néztük meg. Ez egy nagyon profin összerakott, kicsit több, mint egy órás musical volt Aredhel történetéről, kisebb-nagyobb poé-nokkal teletűzdelve. (Youtube-on is megtekinthető.) A szövegből ugyan semmit sem értettünk, de a színészi játék és a sok szép dal kárpótolt nyelvi hiányosságainkért. Az előadás után kettéoszlottunk, volt egy történelmi tánc és egy koncert – engem utóbbi érdekelt. Tudni kell, hogy a cseh tolkieniták elég dalos kedvű népek, késő éjszakáig ülnek az iskola lépcsőházában és zenélnek. A koncert maga a TolkienCon fénypontja, a csapat beül egy terembe és együtt éneklie a sok-sok Tolkien témájú dalt. Kaptunk dalszöveget, így mi is becsatlakozhattunk – kisebb-nagyobb sikerrel. Több daluk is egy Alex Lewis nevű zeneszerzőtől származik, akitől megkapták a dalokat lefordításra (a *Songs of Middle-Earth* portálon elérhető néhány felvétel).

Fotó: Papp Miklós Levente (Adanedhel)

A kedvenc dalom az „Ani jednu” című, mely Fëanor híres jelenetét dolgozza fel, amikor kijelenti: „Semmit és senkit!”. A refrén konkrétan ez a rész, melyet a kis 8-10 éves lányok teljes hangerővel énekelnek. Este még beültünk egy kis ír zenére, melyet egy pár fős csapat adott elő.

Ami még említeni való, hogy szinte mindenki végig be van öltözve szebbnél szebb ruhákba!

Végül mindannyian sok-sok jó élménnyel és kicsit fáradtan tértünk haza.

INTERJÚ

SILMARILLION WRITERS' GUILD

KÉSZÍTETTE ÉS FORDÍTOTTA: JÓTH-PALÁSTHY JUCA (JAERTHEL)

Dawn Walls-Thumma 2005-ben alapította meg a Silmarillion Writers' Guildet, egy online felületet, amely Silmarillion-rajongók írásainak, kutatásainak és egyéb alkotásainak ad otthont. Dawn a rajongói közösség építése mellett Tolkien-kutató, és olyan konferenciákon tartott előadásairól is ismert, mint például a Mythmoot vagy a New York-i Tolkien Konferencia. Ezen felül humán tárgyakat oktat 11-13 éves gyerekeknek. Az amerikai Vermont állam egyik távoli szegletében él férjével és – ahogy fogalmaz – egy sereg állattal.

Mióta foglalkozol Tolkien munkásságával? Hogyan szeretted meg Arda világát?

A *Gyűrűk Ura* filmekén keresztül szerettem meg Tolkien. Már egyetemre jártam, amikor bemutatták őket, de vagy tíz évvel azelőtt kötelező olvasmányom volt *A hobbit* (ötödikben) és *A Gyűrű Szövetsége* (hatodikban). Előbbit még végigolvastam, de a Szövetség túl sok volt nekem: nem jutottam tovább a 2. fejezetnél. Ez a rövid, kudarcba fulladt próbálkozás – és persze 11 évem megkérdőjelezhetetlen bölcsessége – persze elég volt, hogy meggyőzőn arról: utálok Tolkien műveit. Képzeld csak el a rémületemet, amikor megnéztem *A Gyűrűk Ura* filmeket, és azonnal beléjük szerettem!

Mielőtt *A király visszatért* bemutatták, újra nekifutottam a könyveknek, és ezúttal már élveztem őket. Aztán *A szilmarilok* is kezembe vettem, de nem azt kaptam, amire számítottam... A könyv rengeteg kérdést ébresztett bennem, kiváltképp a szereplőkkel kapcsolatban. Nagyon is emberi indítékokat éreztem meghúzódnai a történetek mögött, melyeket a könyv maga csak felületesen érintett. A következő évben aztán megismerkedtem a rajongói közösséggel és a fanfiction világával. Már korábban is elképzelttem, sőt, papírra is vettem néhány történetet *A szilmarilok* szereplőiről – és egy évvel később megalapítottam az SWG-t.

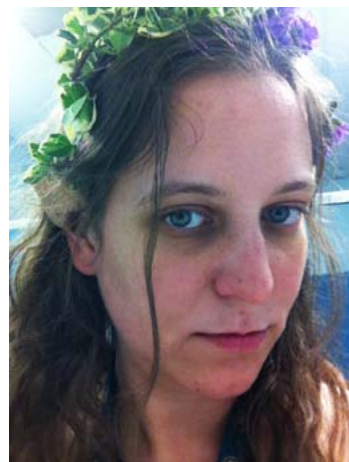
Azt hiszem, nagyon nehéz anélkül *Silmarillion*-fanfictiont írni, hogy ne kezdenéd tovább kutatni Tolkien világát. Ha rákattansz *A szilmarilokra*, többet akarsz ezekből a történetekből, ami elvezet a *Befejezetlen regék*hez és a *Középfölde históriájához*, elmélyedsz *Tolkien leveleiben*, majd a *Vinyar Tengwarban* keresgélisz... aztán egyszer csak arra ébredsz, hogy komoly kutatásokat végzel csak azért, hogy fanfictiont írhasz. Azt hiszem, mióta *A szilmarilok* rajongója lettem, Tolkien-kutató is vagyok egyben – ezen tevékenységem az utóbbi években csak egyre inkább előtérbe került.

Milyen ambíciókkal kezdted az SWG építését, és mik a jelenlegi céljaid?

Eredetileg egy online „műhelyt” szerettem volna létrehozni fanficszerzőknek, ahol beszélgethetünk alkotásainkról, és persze a kánonról. Végül a csatlakozott tagok győztek meg arról, hogy érdemes létrehozni egy gyűjteményt is. Így az SWG inkább hagyományos fanfic-oldallá alakult, és a műhely funkció háttérbe szorult.

Egy dolog azonban sosem változott: olyan közösség vagyunk, amely bárki számára nyitva áll. Annak idején magam is szembesültem azzal, hogy sok rajongó ridegen, távolságtartóan viselkedik azokkal szemben, akik újonnan, pláne a filmekén keresztül szerették meg Tolkien. Egyes online gyűjtemények külön szabályokkal akadályozták, hogy a lelkes (bár tájékozatlan) film-rajongók megosszák náluk alkotásaikat. Élesen elkülönültek egymástól azok, akik szentül hitték, hogy Tolkien elképzeléseit viszik tovább, azok, akik írásait kritikának szánták, és azok, akik pusztán élvezetből írtak... és ezek az emberek sehogy sem jöttek ki egymással. Nevetségesnek tartottam a dolgot. Minél több rajongóval szerettem volna kapcsolatba lépni, és nem tartottam szégyellni valónak, ha valaki nem jártas a kánonban. Olyan közösséget akartam teremteni a rajongóknak, amely lehetővé teszi, hogy jobban megismerjék a legendáriumot, és kedvükre írhaszanak olvashassanak.

Az SWG nem csupán a fanfiction, de egyéb kreatív munkák közzétételét is támogatja. Mondanál egy pár szót az oldalon futó különböző projektekről?

Fotó: Dawn Walls-Thumma

A honlap középpontjában a gyűjtemény áll, ahová a tagok beküldhetik munkáikat: fanfictiont, költeményeket, esszéket; sőt, még hangfelvételeket is fel lehet tölteni. A közeljövőben szeretnénk tovább fejleszteni az oldalt, hogy képet, videót és egyéb multimédiás rajongói munkákat is képes legyen tárolni.

Ami az írásokat illeti, van egy havonta induló pályázatunk. Ez egyidős az SWG-vel, bár a tavalyi év után (amikor hónapokig nem jelentkezett senki), egy kicsit megújítottuk és több energiát fektettünk a népszerűsítésébe, ennek eredményeként megnőtt a jelentkezők száma.

Szinte kezdettől fogva van havi hírlevelünk is, melyben beszámolunk a közösségben történt főbb eseményekről – közöljük például az elmúlt hónapban feltöltött írássok listáját, más online közösségek felhívásait, érdekes cikkek elérhetőségét, és a legújabb pályázati kiírást. Néha képregények és cikkek is kerülnek bele, például szereplő-életrajzok.

Oldalunk „Kézikönyvtár” részlegének pedig – amely éppen átalakítás alatt áll –, az a célja, hogy megbízható, hiteles információkat és forrásokat közöljön Arda világáról.

Hány aktív tagja van most a közösségnek, és milyen országokból jöttek?

Nehéz ezt pontosan meghatározni, hiszen sokféle módon (írás, olvasás útján, önkéntes segítséggel, a közösségi médiában) lehet részt venni a munkánkban. A gyűjtemény használatáról azonban vannak statisztikáink: az elmúlt évben 67 szerző küldött be (vagy frissített) 415 történetet, és 52 felhasználó írt összesen 752 hozzászólást. Ez együttesen 79 aktív tagot jelent, ami a regisztrált felhasználóknak mintegy 9%-a. Velem együtt jelenleg négy aktív moderátorunk van.

Világszerte vannak tagjaink, ez magán a szerkesztői csapaton is meglátszik. Az SWG működése óta volt rajtam kívül még egy moderátorunk az Egyesült Államokból, és egy-egy Írországból, Kanadából, Hollandiából, Argentínából, Angliából és Németországból. Jelenlegi segítőim Németországból, Peruból és Lengyelországból származnak. Becslésem szerint a legtöbb tagunk észak-amerikai vagy európai, de a világ minden szegletéből érkeztek már aktív felhasználók.

Mik a jövőbeni terveid az SWG-vel kapcsolatban?

Szeretnénk frissíteni a honlapot egy új szoftver használatával, hogy könnyebben kezelhető legyen, és olyan tartalmak feltöltését is lehetővé tegye, amelyek most még

nem elérhetőek (például végre el tudjuk majd indítani a képgalériát). A hozzászólások rendszerét is fejleszteni szeretnénk, valamint szívesen megnyitnánk az eredetileg tervezett „műhelyt” alkotóknak és Tolkien-kutatóknak egyaránt, hogy beszélgethessenek készülőben lévő munkáikról.

Tolkien-kutatóként is publikálsz. Honnét ez a tudás? Mit élvezel a legjobban a kutatás kapcsán?

Mint sok más információéhes filmrajongó, én is mindent el akartam olvasni, amit csak találtam. A *szilmarillokkal* kezdtem, és a *Középfölde históriájával* folytattam. A konferenciákon való szerepléshez és publikációkhoz pedig az adta a löketet, hogy elkezdtem egy bölcsész mesterszakot (tanár vagyok, és ehhez nálunk általában előírás a mesterszakos képzettség), ott pedig azt várják el, hogy konferenciákra járd, és publikálni kezdj. Bár a szakdolgozatomat a *Beowulf*-ból írtam, mégis a Tolkien-tanulmányaim kapcsán kezdtem előadni, mert éppen erre adódott több lehetőség. Az első előadásomat a Mythmoot II konferencián tartottam, mert a közelben rendezték meg. Sok előadóval ellentétben, akik konkrét keletkezésmítoszokhoz (például bibliai vagy északi eredetű legendákhoz) hasonlították az *Ainulindalét*, én a mítoszokban megjelenő általános motívumokat vizsgáltam, és azt elemeztem, hogyan használta fel őket Tolkien a teremtéstörténetében anélkül, hogy egyértelműen utánozna más, már létező mítoszokat.

Ekkoriban kezdtem tudományos írásokat olvasni Tolkien munkásságáról, és rá kellett jönnöm: néhány barátom, aki fanfictiont ír, többet dolgozik a posztumusz szövegekkel, mint sok komoly kutató... Ennek ellenére sokáig túl merésznek tartottam, hogy filmrajongóként és fanfic-íróként „Tolkien-kutatónak” nevezzem magam. Máig sem barátokoztam meg vele teljesen.

Kutatásban és írásban egyaránt azt szeretem a legjobban, hogy mindig új felfedezéseket teszek. A tolkieni világ hihetetlenül mély és összetett: kutatása és a róla való értekezés új és új kérdéseket vet fel, ami nagyon izgalmas, és mindig járhatlan utakra visz.

Kutatásaidat tudod hasznosítani a szakmai életben is?

Már az egyetemi éveim alatt sokat segített, hogy a munkámat ilyen támogató környezetben végezhettem. Minden konferencia, amin részt vettem, hihetetlenül szórakoztató volt. Ez talán szokatlan jelző egy tudományos előadássorozatra; de hát senki sem azért lesz

Tolkien-kutató, hogy meggazdagodjon vagy jó álláshoz jusson, hanem mert szereti, amit csinál. Engem nagyon sok önbizalomhoz és tapasztalathoz juttatott, hogy ilyen közegben oszthattam meg a gondolataimat.

Tanárként pedig elengedhetetlennek tartom, hogy folyamatosan tanuljunk, és egyre többet legyünk képesek befogadni. Fontos, hogy tapasztalatokat szerezzünk a tanultakon keresztül, és merjünk bízni a tudásunkban. Gyakran kérem a diákjaimat kényelmetlen dolgokra: írjanak esszéket, álljanak ki a többiek elé előadást tartani. Könnyen elfelejti az ember, milyen nehéz a még új, felületes tudását és kialakulóban lévő felismeréseit megosztani másokkal... Amikor egy konferencián adok elő, ugyanarra a területre tévedek, mint ahová máskor a diákjaimat küldöm – kockáztatom, hogy tévedek, nyilvánosan kritizálják vagy nem fogadják el az álláspontomat –, és ezt szintén nagyon fontosnak tartom.

A diákjaim egyébként tudnak a konferenciaszerepléseimről és tudományos munkámról, de az ennél sokkal jobban lenyűgözi őket, hogy van egy saját Youtube-csatornám...

Egyik írásodban azt vizsgálod, hogyan változtat az egyes karakterek megítélésén a *Középfölde históriája* (HoME) ismerete. Honnét a kutatás ötlete?

Azt fejtegettem, hogy a fanfiction-írók – mivel sok esetben támaszkodnak a HoME-sorozatra – talán jobban tisztában vannak a történetekbe rejtett előítéletekkel, mint maguk a Tolkien-tudósok. Felmérésem eredménye szerint a megkérdezett *Silmarillion*-fanfic szerzők 72%-a használ *A szilmarilok*on túl más posztumusz megjelent Tolkien-műveket is az alkotáshoz. Arról nincsenek adataim, hogy tudományos nézőpontból mennyire olvasottak a HoME-hoz hasonló szövegek, de olvasóként eddig nem sűrűn tapasztaltam, hogy egy kutató a fanfiction-írók szintjén belemélyedne ezekbe – egyszerűen azért, mert eltérnek a célok: a fanfiction-író minél több információt akar összegyűjteni a vizsgált szereplőről, míg a kutatóknak sokszor csak egyetlen, kerek szövegre van szüksége. A fanfiction-szerzők felhasználják a gondolatot, hogy az ismert szöveg nézőpontja szubjektív lehet, míg tudományos berkekben csak egy elfeledett 1992-es cikket találtam erről a témáról – innen a kutatás ötlete.

Szerinted ez az elfogultság lehet az oka annak is, hogy Tolkien karaktereit gyakran fekete-fehérnek tartják?

Részben igen. Azáltal, hogy konkrét szereplőket választott munkái fiktív szerzőinek – akik közül szerintem

Pengolodh különösen részrehajló –, Tolkien erősen leszűkítette, mit láthatunk az egyes szereplőkből. Mivel Christopher Tolkien minden narrátorra való utalást kihagyott *A szilmarilok*ból, valóban nagyon könnyű csapdába esni, és olyan fekete-fehérnek hinni a karaktereket, amilyenek látszanak.

Az is közrejátszhat a dologban, hogy Tolkien maga határozott elveket vallott, és nem hiszem, hogy az árnyalt, valóságghú karakterekre akarta helyezni a hangsúlyt – leveleiben sokszor kifejti, hogy munkáinak legfőbb célja a morális üzenet közvetítése.

Rajz: Dolgulduri betyárok (TLV)

Olvastam, hogy megrendezed a 'Mereth Aderthad' nevű eseményt. Mondanál róla néhány szót?

Amikor tavaly Vermontba költöztem, úgy éreztem, Középföldre csöppentem – a Zöld-hegység egy eldugott részén lakom. Egy nap a barátaim viccből megjegyezték, hogy megrendezhetném a saját *Mereth Aderthad*omat az „*én Középföldémen*”, és kaptam az ötleten. Nagy vonalakban arról van szó, hogy egy Tolkien témájú összejövetelt rendezünk itt, Vermontban. Bárki eljöhet, és letáborozhat nálam vagy megszállhat a közelben – közös programokat szervezünk, és együtt élvezzük a hely szépségét. Annyi a lényeg, hogy jól szórakozzunk, és találkozassunk ezen az annyira Középfölde-szerű környéken.

Végül, de nem utolsósorban: köszönöm, hogy elfogadtad a meghívásunkat!

Nagyon szívesen – köszönöm, hogy rám gondoltatok!

A *The Silmarillion Writers' Guild* az alábbi címen érhető el:
<http://www.silmarillionwritersguild.org/>

TEMETKEZÉSI RÍTUSOK KÖZÉPFÖLDÉN

ÍRTA: MIKESY ANNA (ÉGIL)

Középfölde számos népénél számos rítuselem él, megérdemelne egy hosszabb tanulmányt... Ám jelen cikkben részletes bemutatásuk nem cél – a rítust mint a nép önkifejezésének eszközét vizsgáljuk. Négy nagyobb népről esik részletesen szó: a númenoriakról, az arnoriakról, a gondoriakról és a rohirokról.

Númenorról tulajdonképpen aránylag kevés információ áll rendelkezésünkre, legalábbis a harmadkori birodalmakhoz képest, a temetésre mégis találunk elszórt utalásokat. A szigetország romlásának kezdetén az emberek elkezdtek nagyobb-nál nagyobb házakat építeni halottaiknak, a tudósok pedig megtanulták azt – ahogy *A szilmarilok*: Akallabêth írja –, „*hogy romolhatatlanul megőrizték az ember halott húsát*”. Ez utóbbi kissé bizarr, ám vélhetően teljesen tudatos. Tolkien számára a númenoriak az ókori egyiptomi nép megfelelői voltak – bőven elég a piramisokra és a múmiákra gondolni.

Az Eriadorban található Sírbukák Cardolan királyságából, tehát az egységes Arnor bukása utánról, de még a dúnadan népességtől származnak. Frodóék kalandjai és Toma elmondása után meglehetősen pontosan ismerjük őket (jóval pontosabban, mint a gondori sírokat). A hatalmas, fűvel benőtt dombok régvolt királyok sírjai, amelyek tetejét valami más módon is megjelölték. Ahogy a hobbitok is látták: „*mindegyik dombon zöld halmok emelkedtek, némelyiken pedig jókora kődarabok meredeztek az ég felé, mintha egy csorba fogsor állna ki egy óriás zöld ínyéből.*” A halmok alatt kő sírkamrákban („*a kőkapuk bezárultak*”) rengeteg kincset helyeztek el. („*A halott királyok és királynék koporsóján aranyat halmoztak fel.*” „*Amikor ismét előbújít, rengeteg kincset hozott a karjában: aranyból, ezüstből, rézből és bronzból készült tárgyakat, számtalan gyöngysort, láncot, díszes ékszer.*”) A Száműzöttek déli királyságában egy teljesen más szokással találkozunk. Vélhetőleg ez az ősi, és Arnor fénykorában talán ott is ilyenek voltak a temetkezések. A Minas Tirith-i Fellegvárban volt egy hely, a Holtak Háza, ahol a királyok és helytartóik feküdtek haláluk után. Denethor halálának leírásából megtudjuk, hogy a halottak hatalmas szobrokkal díszített teremben, egyszerű kőasztalokon feküdtek.

A legalaposabban talán Rohan népének a temetkezési rítusát ismerjük, hiszen nem csak egy temetőjükről olvashatunk. A temetkezéseik mindig egyforma rítust mutatnak.

Először a Fangorn szélén találkozunk rohir temetkezés-

sel. Éomer és emberei egy nagy földhalom alá temetik a Vasudvard felé tartó orkok elleni csatában elesett társaikat teljes fegyverzetükben, és a halom körül a holtak lándzsáit a földbe szúrják. („*Távolabb, a folyótól nem messze, ott, ahol az erdőt elhagyja, földhalom. Nemrég emelték: a nyers földet frissen kihalított gyeptéglák borítják; körülötte ledőfve tizenöt kopja.*”)

Ugyanez az eljárás jelenik meg a Vas-folyónál elesettek elhantolásakor is, illetve nem sokkal ezután a Helmszurdoki ütközet halottaival is. Mindhárom esetben ugyanazok a körülmények: csata után, háborítatlan körülmények között zajlik a temetés, de nagyszámú halottnak kell megadni a végtisztességet. Valószínűleg ennek köszönhető az, hogy a halottakat egy nagy, közös halom alá temetik. Ez a szokás egyszerűsödik tovább a Théoden mellett, Pelennor mezején elesett testőrség esetében is. Őket a csata miatt nem is tudják rendesen elföldelni, átmeneti megoldásként csak kiterítik őket, és a lándzsákat szúrják köréjük. („*De a király kíséretének elesett tagjait nem tudták elvinni a csataterőről (...)* Így hát egymás mellé fektették őket, az ellenségtől és az óriásmadár dögétől távolabb, s lándzsákat szúrtak le köréjük.”) Békésebb idők temetkezéseire is ismerünk példát, méghozzá az Edoras felé vezető út két oldalán elhelyezkedő uralkodói sírok esetében. Itt is az eddigiekben említett halmokról olvashatunk, de egyéb sírjelölésről nem esik szó. Ennek oka lehet azonban az is, hogy a fa lándzsanyél elkorhad, a vas hegy pedig lóhátról nem észrevehető a földben, így az utazók nem tesznek említést róla.

A sírba helyezett tárgyakkal Théoden ravatalának leírásában találkozhatunk: „*s a trón lépcsője előtt Théoden, Lovasvég királya feküdt kiterítve, körülötte tizenkét fáklya és tizenkét testőr, Rohan és Gondor tizenkét lovagja. És a ravatal kárpitja zöld volt és fehér, de a király aranyszövettel letakarva, mellig, mellén meztelen kardja, s lábánál a pajzsa.*” E leírás alapján valószínűsíthetjük, hogy a rohaniak valamiféle halotti ágyat is használtak, különböző kelmékből. A kard és pajzs helyzetének leírása is fontos a rítus vizsgálatában, mert ez utal a szerepre. A kézben elhelyezett kard tehát a temetés egyik központi eleme.

Érdekes megjelenése a rohani rítusnak a ló eltemetése: Théoden lovának, Hósörénynek a sírját az emberekéhez hasonlóan földkupaccal és egy feliratos kőoszloppal jelölték meg („*de Hósörénynek sírt ástak, fejéhez követ állítottak, s rávésték Gondor és Lovasvég nyelvén: Hű szolgálja s úr-sorsa Lény: / Szélláb csikaja, Hósörény. Hósörény sírján zöld és selymes szálú fű nőtt*”). Ugyancsak érdemes

Rajz: Caledhril (TLV)

megemlíteni, hogy a rohirok merőben más rítust alkalmaztak az ellenségeikkel szemben. A levágott orkokat nem kiterítették, hanem elhamvasztották. E mögött a szokás mögött valószínűleg nem is a végtisztesség megadásának szándékát kell keresnünk, hanem a praktikusságot.

A fent említett népeket két csoportba oszthatjuk: az egyszerűbb (Gondor és Rohan) és a gazdag (késői númenori és késői arnori) temetkezésükre. Bár az előbbi csoportba tartozó két nép megoldása egymástól nagyon eltérő, ez a kultúrának, nem a mögöttes tartalomnak tudható be.

A gazdag–szegényes kettősség az ókori, koraközépkori temetőben is megjelenik. Nyilván az elit sírjai gazdagabbak, de ennél sokkal szignifikánsabb az időbeli eltérésektől függő különbség. A temetés minden esetben egy nyilvános dolog volt, így szükség esetén reprezentációra alkalmas. A hangsúly azonban a szűkességén van: egy biztos kezű elit békeidőben nem szorult rá, hogy a hatalmát még a gyászszertartásokon is fitogtassa, így a hangsúlyt az elhunyt helyezhették. Kiélesedett politikai helyzetben azonban dőreség lett volna nem élni egy ilyen jó lehetőséggel, ahol ekkora a közönség, így a temetésben legalább egyenrangú szerepet kapott a vezető nemzetség reprezentációja is, amit leginkább a nemesfémek, drágakövek, fegyverek felvonultatása jellemezett. Extrémnek számít a késő köztársaságkor a Római Birodalom történetében, ahol a halott már egyáltalán nem fontos, csak egy újabb aprópó a család befolyásának növelésére.

Bármilyen jól hangzik is, ez a séma nem fedezhető fel Középföldén. Númenor ereje és tudása teljében kezdi a holtak gazdagságát halmozni, a király erős és megkérdőjelezhetetlen. A politikai feszültség (a Nyugattól való elfordulás és a Hűségesek maroknyi csapata) generációkkal későbbi, mint az első gazdag temetkezések. Ugyanakkor minek nevezhetnénk, ha nem vészterhes időnek a

Gyűrűháborút és a Saruman szájával szóló Grímát, Rohanban mégsem gazdagodnak a halottak sírjai...

Tolkien népeinek temetései nem a politikai, hanem a morális helyzetre reflektálnak, a politikai feszültséget pedig a romló morál szüli. A tiszta és romlatlan Númenorban felbukkan az irigység és a haláltól való félelem, leromlanak az erkölcsök, és ennek mellékhatásaként erősödik meg a halottkultusz. A morál eltűnése Tolkien szemében egyenértékű a civilizáció szükségszerű pusztulásával. (Persze nem feledkezhetünk meg Sauron jelenlétéről sem, ám ő csak katalizátor ebben a folyamatban, a probléma nem tőle ered.)

A harmadkor végi Gondor és Rohan azonban vitézebb, hősiesebb, nagyszerűbb embereket szült, mint korábban valaha. Erkölcsileg sziklaszilárdak (Denethorról jótékonyan feledkezzünk most meg), és ez a szilárdság adja meg nekik a túlélést. Ezt a trükközések nélküli, esetenként teljesen puritán jóságot mutatják az egyszerű temetkezések is.

Tolkien világnézete a végletekig megjelenik tehát ezen a téren is: az Istenhez hű, tulajdonképpen a katolikus erkölcsökkel élő népek az európai keresztényekhez hasonlóan gondoskodnak a halottaikról, míg az erkölcsileg megingott népek inkább a „pogányokra” hasonlítanak.

Az idézetek forrása:

J. R. R. Tolkien: *A Gyűrűk Ura*. Bp., Európa, 2008.

J. R. R. Tolkien: *A szilmarilok*. Bp., Európa, 2012.

A HOBBIT KELETKEZÉSE

ÍRTA: KASZAB ZSUZSANNA (MELIAN)

Az alábbi cikk az elmúlt évek folyamán kisebb változtatásokkal több helyen (Tolkien Születésnap, Tolkien Szabadegyetem) elhangzott előadás írásos formája, s John Ronald Reuel Tolkien A hobbit című regényének létrejöttéről: a megírás, a megjelenés, a kiadás körülményeiről szól.

A hobbit – angolul *The Hobbit*, a Szobotka Tibor által készített első magyar fordításban *A babó* – Tolkien elsőként kiadott regénye. Általában az ifjúsági irodalom, azon belül a meseregények közé szokták sorolni.

1922 táján Tolkien egy versciklust kezdett mesélni a gyerekeinek, amit később le is írt *A Bimble-öböl meséi és dalai* címmel. Ennek második versében (*A sárkány látogatóban*) megjelenik nemcsak egy, az öblöt feldúló sárkány, de egy vele szembeszálló Mrs. Biggins nevű alak is. A harmadik vers címszereplője Glip, egy különös, sikamlós, barlangi teremtmény, a sötétben világitó szemekkel – ő volt Gollam alakjának előhírnöke. A körülbelül két évvel később leírt története egyike Az *Orgog* című befejezetlen mese egy fantasztikus tájakon utazó, különös teremtményről.

A *hobbit* történetét Tolkien eredetileg csak a maga mulatságára, illetve a gyerekei szórakoztatására kezdte írni.

Az írás keletkezésének pontos datálása több ok miatt is nehéz, például mert Tolkien nem dátumozta meg a korai formáit hordozó nyers szövegváltozatokat, de visszaemlékezéseinek ellentmondásossága miatt is. Egyes visszaemlékezései szerint az első mondat leírásához vezető ihletet 1930-ban vagy 1931-ben kaphatta. Humphrey Carpenternek az író naplóján és levelein alapuló életrajzában így olvashatók Tolkien szavai: „Ott (jobbra mutat) állt egy óriási halom vizsgadolgozat. Emlékszem, ahogy felemeltem egy lapot, és észrevettem, hogy az egyik oldalát üresen hagyták. Ha a diákok tudnák, mennyire hálás a dolgozatjavító tanár az ilyen üres fél oldalakért! Így hát ráfirkantottam, magam sem tudom, miért: »Volt egyszer egy földbe vájtt lyuk, abban élt egy hobbit«. A nevek mindig mozgásba lendítik a fantáziámat. El is gondolkodtam rajta, hogy milyen népek is lehetnek a hobbitok. Hát így kezdődött.”

Szintén Tolkien nyilatkozta azt is, hogy *A hobbit* „korábban megemésztett” eposzokból, mitológiából és tündérmesékből származott. Egyik lehetséges irodalmi előzménye az Edward A. Wyke-Smith által írt *A snergek csodálatos országa* c. meseregény (*The marvellous land of Snergs*), ami 1927-ben jelent meg. A könyvet Tolkien nemcsak ismerte, de igen nagyra tartotta mint az angol tündérmese-irodalom kiválóságát. Zsákos Bilbó alakjában önmagát írta le, s a saját kalandvágát a regény történetében: „valójában hobbit vagyok, ha testméretemtől eltekintünk. Szeretem a kerteket, fákat és a gépesítetlen szántóföldeket; pipázom és kedvelem az egyszerű,

nem mélyfagyasztott ételeket – a francia konyhát viszont utálok – szeretek, sőt merek díszes mellényt hordani ebben a mi szürke korunkban. Szeretem a (mezőn szedett) gombát; van érzékem az egyszerű humorhoz; későn fekszem és (ha módom van rá) későn kelek; nem sokat utazom.”

A „*Bag End*”, azaz Zsákvég nevet pedig eredetileg Tolkien nagynénjének farmja viselte, mivel egy utca végében volt.

Napjainkban a wisconsini Milwaukee-ban található Marquette University könyvtári archívuma őrzi „*A hobbit*”-kézirat lapjait. Ezek alapján a szöveg a következőképpen alakult ki:

I. fázis

A stádium (a *History of Hobbit* terminológiája szerint: „*The Pryftan Fragment*”, vagyis Pryftan-töredék): Az 1. fejezet hatoldalas kézírata (a nyitóoldalak hiányoznak). Ez a legkorábbi fennmaradt kézirat, amelyben a sárkány neve Pryftan, a törpök vezéréé Gandalf, a varázslóé pedig Bladorthin. Ez a Bladorthin a korai változatokban „*aprócska öregember volt, nagy, hegyes kék kalapban*”.

Ennek az anyagnak a további részei sajnos szétszóródtak egyéb papírjai között; de Tolkiennak mindig is nehézségei voltak a dolgok rendben tartásával és a pakolással.

A legfigyelemreméltóbb dolog a töredékes kézirattal kapcsolatban, és amiben a leginkább különbözik a megjelentetett szövegtől, az a valóságos világból vett földrajzi nevek: a kézirat e változatában Kína, a Góbi sivatag, sőt még a Shetland-szigetek neve is megjelent. Az, hogy Bilbó világa, *A szilmarilok* világa és a mi világunk egy és ugyanaz (jóllehet, a történet más pontjain), Tolkien több határozott nyilatkozatában olvasható, például a 165. levélben: „*Közép-földe (Middle-Earth) csupán az óangol Middengeard-ból származtatható középpangol 'middel-erde' (vagy erthe) elnevezés mai formája: az emberek „tengerek között” benépesült területeinek neve.*”

B stádium („*The Bladorthin Typescript*”, vagyis Bladorthin-kézirat): Egy kézzel és géppel vegyesen írt kézirat. A sárkány eredeti gépelt neve (az 1. fejezetben) Pryftan, de ez kézzel át van javítva Smaugra. A kézzel írt folytatásban a törpök vezére továbbra is Gandalf, a mágus pedig Bladorthin. Beorn neve ebben a változatban végig Medwed, és a Magányos Hegy hátsó bejáratának kulcsát nem a mágus adja oda: Durin Kapuját egy, a trollok kincstárában lelt kulccsal nyitják ki.

Bizonyos pontoknál fennakadás észlelhető, melyeket papír- vagy tintaváltás is bizonyít, esetleg a kézírás apró változása, amit talán másik toll használata okozott. Az utolsó harmincöt oldalon a törpök vezére Thorin lesz, a mágus pedig Gandalf.

II. fázis

C stádium: Ez a kézirat végig a Thorin és Gandalf neveket használja, és alighanem a B stádium vége felé készülhetett. Itt már az eredetileg Medwednek nevezett szereplőt is Beornnak hívják.

D stádium: Egy kézzel írt kézirat, 1-től 45-ig beszámozott oldalakkal, amely a 13. és a 15-19. fejezeteket tartalmazza.

E stádium: A C stádium kéziratának átdolgozása.

F stádium: Ekkor készült egy második, végig géppel írt kézirat, amelyet eredetileg nyomdai kéziratnak szántak, úgy tűnik azonban, hogy nem használták, mivel jelentős mennyiségű tipográfiai hibát tartalmaz.

Tehát a harmincas évek elejétől aztán kézitról kézira és tisztázatra haladva fejlődött a szöveg.

1933-ban C.S. Lewis, Tolkien barátja már véleményt mondott egy (igaz, befejezetlen) változatról; 1936-ban pedig Tolkien már kimondottan a kiadás reményével fordult újra a történet felé, hogy az addig csak vázlatosan kidolgozott befejezést megírja.

A *hobbit* megjelenése két, korábban Oxfordban tanult hölgynek köszönhető: Elaine Griffithsnek és Susann Dagnallnak, akik mindketten kapcsolatban voltak a történelmi és ifjúsági regényekre szakosodott Allen&Unwin könyvkiadóval, és 1936-ban éppen Oxfordban tartózkodtak. Elaine Griffiths korábban Tolkien tanítványa volt, és hamar tudomást szerzett az akkor még csak készülöben lévő ifjúsági regényről, a kéziratot pedig Susan Dagnall kapta meg és vitte el Londonba. A leghozzáértőbb kritikusnál – az Allen&Unwin kiadó egyik tulajdonosának, Stanley Unwinnek a tízéves fiánál, Raynernél – hatalmas sikert aratott a teljes kézirat, így nem volt akadálya *A hobbit* megjelentetésének.

Ám a kiadó pozitív válasza után még hónapok teltek el a térképek újrarájolásával és a korrektúrával, mert a Professzor soha nem volt megelégedve munkáival: mindent átírt, kihúzott, átjavított, módosított. Nem volt könnyű dolgozni vele, ezt gyakorta meg is jegyezték a munkatársai.

Minden átdolgozás ellenére maradtak nyitott kérdések, ezeket például Tolkien magának jegyezte fel: „*Mi történt a hangszerekkel, amiket a törpök Zsákvégen használtak? Egyáltalán, miért vitték oda?*” Ezekre bizony 30 évvel később sem tudott kielégítő választ adni.

Tolkien soha nem tanult meg tíz ujjal gépelni, bár ez valószínűleg nagyban megkönnyítette volna a munkáját. Élete végéig két ujjal pötyögött, *A Gyűrűk Ura* másfélezer oldalát is így tisztázta le.

A *hobbitot* 1937. szeptember 21-én jelentette meg az Allen&Unwin kiadó. Tolkien kissé szorongva várta, mit szólnak majd hozzá Oxfordban, különösen azért, mert épp kutatói ösztöndíjjal dolgozott („*nehéz lesz megmagyaráznom, hogy 1936-37 folyamán ez az eredmény született kutatásaimból*”) – ám aggodalma tökéletesen felesleges volt: az oxfordi professzorok nem értesültek kollégájuk munkájáról. Viszont kedvező volt fogadtatása a közönség és a kritikusok körében. C.S. Lewis szerint: „... *A hobbitot a legfiatalabb olvasók fogják a legmulatságosabbnak találni, és csak évekkel később, a tizedik vagy huszadik olvasás után kezdik majd kapisgálni, micsoda ügyes tudósmunka és mélységes elmélkedés érlelt mindent ilyen teljesre, ilyen barátságosra, és a maga módján ilyen igazra.*”

Az első kiadás 1937 karácsonyára el is fogyott, 1938 tavaszán követte az amerikai kiadás. A kritikák pedig szinte egyöntetűen dicsérték a művet – *A hobbit* még a New York Herald Tribune díját is megkapta mint a szezon legjobb ifjúsági regénye. Az olvasói levelek keresztüzében Stanley Unwin, az angol kiadó meg is írta Tolkiennek: „*A következő évben a közönség zajosán fogja követelni a történet folytatását! Nagyon remélem, hogy mielőbb kedve támad újabb könyvet írni a hobbitokról.*”

Tolkien válasza erre így hangzott: „*Ígérem, hogy ezt fontolóra veszem. De tehetnek-e a hobbitok ennél többet?*”

Aztán három hónappal később, 1937. december 17-én elkészült az „új hobbit-történet” első fejezete, „*Egy rég várt ünnepély*” címmel...

Tolkien hatása felbecsülhetetlen, annak ellenére, hogy a „hivatalos” szépirodalom mindezidáig csak részlegesen fogadta be az elismert szerzők és szövegek körébe. *A hobbit* *A Gyűrűk Urával* együtt a közé a kevés mű közé tartozik, amelyek egyszerre vannak jelen a populáris és a magaskultúra meghatározó munkái között is, annak ellenére, hogy Tolkien eredetileg meseregénynek szánta, gyerekeknek; szövegezése is ehhez mérhetően jóval gyermekibb, mint *A Gyűrűk Ura* komoly, már-már patetikus stílusa vagy a *A szilmarilok* archaizáló szövegű, lélekbemarkoló, bonyolult kiképzésű, mitologikus történetfolyama.

Források:

Humphrey Carpenter: *J.R.R Tolkien élete: Az ember a mű mögött.* Bp., Ciceró, 2001.

J.R.R. Tolkien & John D. Rateliff: *The history of The Hobbit.* London, HarperCollins, 2011.

J.R.R. Tolkien (szerk. Humphrey Carpenter & Christopher Tolkien): *The Letters of J.R.R. Tolkien.* Boston – New York, Houghton Mifflin Harcourt, 2001.

(Az angol nyelvű forrásokból származó idézeteket Ürmössy Zsuzsanna fordította.)

A ROVATOT ÖSSZEÁLLÍTOTTA: JÓTH GERGELY (ALYR)

KARD ÉS MÁSODTEREMTÉS EGY KREATÍV RPG-KIEGÉSZÍTŐ TÖRTÉNETE

KÉSZÍTETTE: M. DALNOKI FANNI (MOMO)

Ismerd meg Vadonföldet egy könnyen játszható szerepjáték és egy lelkiismeretes mesélő segítségével! Barna Bálint (Gandalf) – az MTT oszlopos tagja, egyben tapasztalt és rutinos szerepjátékos – 2016-ban hozta nyilvánosságra az első verzióját egy hiánypótló RPG-kiegészítőnek. Az anyag a Kard és Mágia rendszeréhez készült, és Vadonföldön játszódik A hobbit és A Gyűrűk Ura cselekménye közötti kb. 70 évben. Bálintot a Kard és Másodteremtés keletkezéséről, fejlődéséről kérdeztük – cikkünkben ti is megismerhetitek „a szerepjátékok rántott Snickersét”, és adott esetben kedvet kaphattok egy remek partihoz.

Mi pontosan a Kard és Másodteremtés?

A rövid válasz az, hogy egy általam készített, nem hivatalos Középfölde-kiegészítő a *Kard és Mágia* (KÉM) nevű magyar szerepjátékhoz, amelyhez sorra jelennek meg újabb és újabb anyagaim.

A hosszú válasz pedig, hogy egy privát kísérletezgetésből indult nagyszabású projekt, amely egyre bővül és csiszolódik, és maga is másodteremtő alkotófolyamattá nőtte ki magát. 2016 októberében hoztam nyilvánosságra a KÉM Facebook-csoportjában és az lfg.hu fórum KÉM-topikjában az első publikus változatát, amely azóta több változtatáson is átesett. Az alapszabályokon (*A Vadon Szegélyén túl*) túl mostanra már van kétféle karakterlap, 8 teszt karakter és 5 egyalkalmas kalandmodul hozzá, valamint idén március óta egy blogot és egy Facebook-oldalt is kaptam, hogy összeszedettebb legyen a dolog. Fontos hangsúlyozni azonban, hogy a *Kard és Másodteremtés* nem önálló szerepjáték, hanem KÉM-kiegészítő, a játékhoz ezért szükségesek a KÉM-szabálykönyvek is, amelyek egyébként ingyenesen (és legálisan!) letölthetőek a fomalhaut.lfg.hu oldalról. Én csak azokat a szabályvariánsokat, kiegészítéseket és alternatívákat írtam bele, amelyek a Középföldén való játékot könnyítik meg. Tehát bizonyos értelemben háziszabály-gyűjteményként is értelmezhető, amelyhez egyedi kalandokat is gyártok (amelyek mindig korábban már lemesélt tesztjátékokból születnek).

Miért hoztad létre ezt a kiegészítőt?

Kicsit távolabbról kezdem, mert ez messzire nyúlik vissza, és kiegészítő magyarázatokat igényel. Korábban létezett már többféle hivatalos Középfölde-szerepjáték. Ezek közül a legelső, a M.E.R.P. és a filmes dizájnú *A Gyűrűk Ura Szerepjáték* magyarul is megjelent, sokan játszottak is velük. A *The One Ring* (TOR) – amely szerintem az eddigi legjobban sikerült kísérlet – sajnos nem lett kiadva nálunk (egyébként készült hozzá egy rövid, magyar nyelvű

kivonat, részben néhány MTT-s közreműködésével). Az angol nyelven sok játékosnak még ma is problémája van, ráadásul a szerepjátékosok nagy része a maga megszokott mechanizmusaihoz ragaszkodik, és nehezen tanul új, egyedi rendszereket.

Fotó: Barna Bálint (Gandalf)

Éppen ezért a TOR nálunk még mindig viszonylag ismeretlennek számít, így nem sikerült magyarországi rajongói bázist építeni köré. A megszokott szabályokhoz való ragaszkodás jelensége egyébként külföldön is létezik.

Tavaly év elején, amikor a *Dungeons & Dragons* (D&D) szerepjáték 5. kiadásának szabálykivonata nyílt játékliscencet kapott (*Open Game License* – OGL), a TOR-szerepjátékot kiadó Cubicle7 nagyon merészet húzott: bejelentette, hogy elkészíti a TOR-nak a D&D 5. kiadásával kompatibilis hivatalos konverzióját, *Adventures in Middle-Earth* (a továbbiakban rövidítve: AIM) néven, és onnantól a két termékét párhuzamosan fejleszti majd tovább. Az AIM fél évvel később meg is jelent, és elképesztő siker lett: idén

tavasszal már tízszer annyi AIM-terméket sikerült értékesíteniük, mint TOR-terméket, és az AIM messze a legjobban eladható Cubicle7-kiadvánnyá nőtte ki magát. Úgy tűnik, hiába a TOR egyedi, Középföldére szabott szabályrendszere, óriási volt az igény arra, hogy a világ legnépszerűbb szerepjátékrendszerében is lehessen Középföldén kalandozni.

Az *AIM Játékosok Könyvét* olvasgatva jutott eszembe, hogy mekkora szükség lenne valami hasonlóra magyarul is. Csak-hogy a D&D 5. kiadás nem létezik magyarul, anélkül meg az AIM nem játszható, ráadásul az AIM szabályainak némelyikét nem minden szempontból találtam szerencsésnek. Elkezdtem töprengeni azon, hogy ha kivonatolni akarnám magyarul a lényegét, nem lenne-e szerencsésebb egy más, magyar nyelvű, ingyenes és könnyen hozzáférhető szerepjáték-rendszert választanom. Elkaptam az ihlet, és elkezdtem átírni KÉM-kompatibilis változatba először az osztályokat és a játszható kultúrákat, de menet közben elszakadtam a forrástól, mert volt, amihez jobb ötletem támadt. Végül már ott tartottam, hogy miért is ne, miért ne készíthetnék egy olyan, eredetileg a TOR és az AIM

ötleteiből kiinduló, de azoktól menet közben egyre inkább elszakadó és önálló életre kelő Középfölde-kiegészítőt a KÉM-hez?

Miért a *Kard és Mágia*t választottad mint alaprendszert?

Több oka is volt. Egyrészt a KÉM is egy D&D nyílt játéklencen alapuló játék, csak nem az 5. kiadásán, hanem a harmadikán (pontosabban a három és feledik kiadásán) alapul, ezért ha az AIM-ból akarok átvenni egy-egy mechanizmust, akkor könnyebb dolgom van. Másrészt a KÉM egy rendkívül egyszerű, úgynevezett „rules light” játék, ahol nagyon kevés a szabály, és sok az improvizatív elem, ami óriási szabadságot ad a mesélőknek, és teljesen kezdő szerepjátékosoknak is könnyű megtanulni (pláne annak, aki ismerte korábban a D&D harmadik vagy három és feledik kiadását – a KÉM játékmechanika szempontjából az utóbbinak igencsak leegyszerűsített változata).

Akadnak persze ellenérveim is: a KÉM nem a tolkien hagyományokra épül, hanem sokkal inkább a howardi Conan-történeteket idézi, a „hack&slash” fantasy-műfajra lett kitalálva, és emiatt kérdéses volt, hogy Középfölde szellemisége megvalósítható-e ezen a rendszeren. Azzal nyugtattam magam, hogy ha a streetfood iparág képes volt megalkotni és sikerre vinni a rántott Snickerst, akkor egy eredetileg műfajidegen rendszer műfaj-kompatibilissé tétele sem lehet annyira merész ötlet. Amikor nyilvánosságra hoztam a *Kard és Másodteremtés* alapszabályait, azzal is veztettem fel, hogy szerintem ez lehet a szerepjátékok „rántott Snickerse”.

A KÉM, a TOR és az AIM mellett fontos ihletforrás volt még a *Helvéczia* nevű pikareszk szerepjáték is, amelyet szintén Lux Gábor (becenevén: elGabor), a KÉM alkotója készített, s amely bebizonyította számomra, hogy egy egészen más műfajban is működőképesek lehetnek a KÉM-szabályok (a *Helvéczia* gyakorlatilag egy KÉM-variáns játék).

Sokan játszanak a kiegészítővel? Mi a tapasztalat?

A facebookos *Magyar Dungeons & Dragons Közösség* rendszeresen szervezett és szervez D&D klubalkalmakat Budapesten, mostanság kétheti rendszerességgel. Ezek kitűnő lehetőséget nyújtottak arra, hogy kipróbáljam a *Kard és Másodteremtés*t, a klubon ugyanis nem csak D&D-t látnak szívesen, de minden műfajban vagy rendszerben hasonló játékot is. Tavaly ősszel el is kezdtem a tesztjátékok szervezését, és azóta már az ötödik tesztjátékon is túl vagyunk. Ezek során eddig tíz különböző embernek meséltem, mert lettek visszatérő játékosaim is, de mindig voltak olyanok is, akiket korábban nem is ismertem. A sokféle és változó összetételű játékos-csapatok nagyon hasznosak a tesztelések során, ráadásul van két olyan játékosom is, akik annak idején az eredeti KÉM tesztjátékosai is voltak, és rutinos rókáknak számítanak a rendszerben, ezért meglátásaik igen fontosak számomra.

Volt olyan játékosom, aki már felvetette, hogy mesélőként is kipróbálná egyszer. Kíváncsi lennék rá, s ha megoldható, játékosként részt is vennék ezen. Mindig tanulságos, ha akasztják a hóhért.

Kaptál már visszajelzéseket?

A kapcsolódó facebookos és lfg.hu-s közösség igen lelkesen fogad minden megosztott anyagot, és a játékosaimtól is kapok visszajelzéseket.

De ami a legfontosabb számomra, hogy maga Lux Gábor, a KÉM és a *Helvéczia* megalkotója is támogatja a projektet. Személyes találkozásunkkor azt is kifejtette, hogy bár a fórumon csak ritkán nyilvánul meg a *Kard és Másodteremtés* kapcsán, de nagyon örül annak, hogy a KÉM-et végre arra használják, amire való: egyedi ötletek megvalósítására.

Miért pont ezt a kort és területet választottad?

Elsősorban azért, mert a TOR és az AIM is *A hobbit* és *A Gyűrűk Ura* közötti időszak Vadonföldjére koncentrálnak, és eredetileg ezeknek a konverziójába fogtam bele – a végeredmény nem konverzió lett, de a szetting végül megmaradt.

Egyébként nagyon szeretem Vadonföldet, a 2010-es Tolkien Tábor (*Dol Guldur fenyegetése*) óta meg különösen, szerintem egészen egyedi hangulata van Középföldén belül. Igaz, én a TOR és az AIM időszakainál jobban kedvelem a tábori keretjáték korszakát: az Éber Béke végét.

De most, hogy kalandokat készítek a *Kard és Másodteremtés* számára, kezdem felfedezni *A hobbit* utáni évtizedek szépségét és lehetőségeit is: ez az újrakezdés időszaka ugyanis, komoly hatalmi átrendeződésekkel. Smaug halott, a Feketemágust (már megint) elűzték, a Nagy Kobold és Bolg halott, az orkok és a vargok megfogyatkoztak, és újjáépül Erebor, Suhatag és Tóváros. Minden mozgásban, átalakulóban – ez kitűnő lehetőséget nyújt azoknak, akik meg akarják csinálni a szerencsésüket, emiatt távoli tájakról is érkezhetnek utazók Vadonföldre (és így könnyebb megmagyarázni, mit kereshet egy gondori vagy Brí-vidéki ember ezen a tájon).

Aztán, ki tudja? Ha elfogynak az ötleteim Vadonföldre, majd talán én is elkezdek a szomszédos területekre (Eriador, Rohan) átkacsintgatni, és születhet újabb szettingekre is kiegészítő. Meglátjuk még.

De addig is fontosabbnak tartom, hogy a meglévő szabályok letisztuljanak a gyakorlat során, és esetleg összerakjak egy mesélői anyagot. Azt tapasztaltam ugyanis, hogy sokan azért riadnak vissza a Középföldén való meséléstől, mert nem tudják, mit és hogyan érdemes itt mesélni. Nem akarják, hogy a kalandjuk csupán egy Középföldén játszódó D&D-játék legyen, inkább minél többet át akarnának adni a tolkien hangulatból. Nekik próbálok majd segítséget nyújtani.

Párosítsd össze!

Kezdsenek egy egyszerű feladat. Az első oszlopban levő tárgyakkal van egy gazdájuk a második oszlopban, keressétek meg, melyik tárgynak ki a gazdája!

- a, Esernyő
- b, Sárga csizma
- c, Láncing
- d, Kürt
- e, Palantír
- f, Csengettyűs lószerszám
- g, Drágaköves gyűrű

- 1) Glorfindel
- 2) Trufa
- 3) Lobélia
- 4) Galadriel
- 5) Éowyn
- 6) Denethor
- 7) Bombadil Toma

Megfejtés: a - 3; b - 7; c - 5; d - 2; e - 6; f - 1; g - 4

Rajz: Annatar Kisiparos Egyesület (TLV)

Dupla kakukk

Ha az előző feladattal könnyen megbirkóztatok, akkor az alábbiakban találtok egy kicsit nehezebbet: a közismert kakukktojásos feladatok egy nehezített változatát, ugyanis nem egy, hanem két elem lóg ki a sorból valamilyen közös tulajdonság alapján. Keressétek meg a két kakukktojást!

a) Faramir	Bilbó	Isildur	Gollam	Sauron	Éomer
b) kardhüvely	hajszál	tőrök	övek	íj	kötél
c) Brí	Tharbad	Minas Tiirth	Imladris	Edoras	Suhatag
d) Aeglos	Narsil	Aranrúth	Herugrim	Grond	Anglachel
e) Gildor	Erestor	Glorfindel	Legolas	Elrond	Círdan

Megfejtések:
a, Faramir, Éomer - nem érintették az Egy Gyűrűt
b, Tőrök, köté - a Szövetség tagjai nem kapták ilyet ajándékba Lórienben
c, Tharbad, Suhatag - a Szövetség tagjai nem utaztak át rajta útjuk során
d, Aeglos, Grond - nem kardok
e, Gildor, Círdan - nem vettek részt Elrond Tanácsán

TÁBORI DALOK

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: SELMECZI SZONJA

A versírás lehet tudományos célzatú, elindíthatja valami titokzatos, szenvedélyes ihlet, és sokszor maga a folyamat egy könnyed játék. A nyári táborok írórendjeiben komoly munka folyik, ám a versírás nem kötelezően teljesítendő feladat, inkább szórakoztató agymunka, játék a szavakkal és a ritmussal. A táborban született verseket mindig áthatja az adott keretjáték hangulata. 2016-ban a tábor helyszíne Lovasvég, innen hoztunk nektek verseket.

Balga Breca sorsát bégetem,
 A fürge nyelvűét, ki Frealáffal feleselt,
 Meridist mérgesítő merész szókkal,
 Hildet is haragra hevíté vakmerőn,
 Botorul bősztité maga ellen Brandwynt,
 Mégis megmaradt a király kegyében.
 Bor mellett Breca kérkedett bátorságával,
 Állította, az udvar elbújhat mellette,
 Véghezviszi, mitől visszaretten minden
 Harcos hőse Éorl házának.
 Bősztült az udvar Breca dicsekvésén,
 Követelték, hogy követné tett a kérkedést.
 Breca pedig bátran szólott e beszéddel:
 Lám én az imént Lovasvég legkiválóbbjait
 Hergeltem haragra: a hercegi családot.
 Ilyen merészséget köztetek ki merne?
 Igazat adott erre neki mindük,
 Hósi tett helyett szavaival helyt állt.
 Azóta Bölcs Breca néven emlegetik.

ÍRTA: ÜRMÖSSY ZSUZSANNA (ANGWEN)

Szólj, fivérem, szódd a dalt
 És szódd bele az esküvést:
 A hátunkba szúrt álnok kés
 Ím megcsúszott egy csont hegyén.
 A király gyilkolni akart;
 A házunk rom. Halott apánk
 Mégis győzelmet hágy reánk –
 Hogy dalolsz te és küzdök én.

Nővérem, a tűz kiég, hát
 Tégy rá fát, míg tart a dal.
 Négy éve üldöz a vihar,
 Kit királynak hívnak ez helyen,
 És nem tudás, nem büszkeség,
 Nem vérünk veszte, jajszavuk –
 De esküjük – ha itt vagyunk, hát
 Az tette, hogy így legyen.

ÍRTA: ALEXANDROV ANNA (AYDIN)

Rajz: Tuilinneth (TLV)

Kopjafa

Hősöket énekelek, kiknek nem számít a hírnév.
Egy közülük (s mégis sok), kit most zeng meg az ének.

Jó tavaszon hullt földre, s ringata hosszú ága
Bükkfa-apának, e gyermek híres utód lesz, hogyha a
Mókus nem viszi el, vagy nem fagy el ősz derekára.
Számptalan ágtestvérnek hajtott versenye kél, és
Küzdenek éveken át, dúl ágcsata ágai mentén...
Fák hőstettivel inkább békén hagylak ez estén.

Eltel egy emberi élet, míg csak az egyikük állt még,
túlnöve apja magasságát, teltebb lombfejedését.
Sokszor húzta le hó, és őzgida rágta a kérgét,
sok testvére a széltől görnyede lassan kétrét.

Minden hős rege végén hősi halálra a szükség
nagy, hiszen az teszi naggyá tetteivel telt éltét.
Sorsa az órán dőlt el, Dómere mond 'Szólítám',
törzsén csattan a fejsze, sárkőny lombkoronáján.
Sors eme zord küldöncét Dómere bölcsen küldé:
egyből látta e fáról, m'ért ne legyen tüzelővé.

Kettőt gondol a hóhér, nagyratörő ez az ötlet:
Harcosi lelke a fának hadba idézi a törzset.
Felvágta a malomnál, deszkák nagy sora jelzi:
Itt ez a Rúd, ami fontos, ezt kellett kifaragni.
Ég és föld követé már ennek a Rúdnak a sorsát,
adta királyi kezekbe, s melle becsüvel járt át.

Tudd, hogy a fának a legnehezebb a csatában a dolga:
Ő viszi minden erődöt az ellenségre a pajzsa mögött
(Mely pajzs éppen ezért ugyaníly módon becsülendő).
Ekkor válik el hogy ha netán nem elég az erő ama
Harcosi rönkben, mely csak a harcos után török is meg.
Ez leszen összes igaz fegyvernek a sorsa, de
Volt is az összes elődnek, mind kit a harcba be vittek.
Hős, ha eléri a harcban a bajnoki hűség vége.

Áll ez a Rúd Fréaláfnál, míg a gyerek felnőtt lesz,
sok csata élén vágta, s oldala mellett küzdesz.
Ős hagyatéka a rönknek: jusson eszedbe a Bükkfa,
kettétörve is áll majd sírodon ím ez a kopja.

ÍRTA: MORANDINI MIKLÓS

Farahem – Hadba hívás

Hívd elő lovad, szerszámaid helyezd reája
Fend ki kardodat, sisak legyen fejedbe nyomva
Vágtatásra sarkantyúzd a hátasod, ha
Éothéod őseidre esküvél nekünk ma.

Lásd reánk a dún vidéki horda farkas szemmel
Nézne, hát mutassuk meg nekik, hogy itt a préda
Nem közülünk fog kiválni mára estebédre
S leszen háborúra válaszunk viszontcsapás.

ÍRTA: MORANDINI MIKLÓS

AMIT AZ MTT TAGSÁGI FORMÁIRÓL TUDNI ÉRDEMES

ÍRTA: MIKESY ANNA (ÉOGL)

Az MTT tagsági formái az elmúlt években többféle változáson mentek át, mostanra azonban kialakult a végleges struktúra. E szerint lehetsz szervezeti, közreműködő vagy támogató tag (esetleg tiszteletbeli, de az már nem rajtad áll).

1. Szervezeti tagság: „Tag szeretnék lenni teljes erőbedobással!”

Jogai: A szervezeti tagoknak az MTT rendezvényein 20% kedvezmény jár a részvételi díjból, joguk van a közgyűlésen szavazni, kaphatnak megbízást rendezvényszervezésre, és betölthetik az MTT bármely tisztségviselői pozícióját.

Kötelezettségei: Tagdíjfizetés, rendezvényeken való közreműködés és a közgyűléseken való részvétel. A tagdíj összege negyedévente 2500 Ft. (Aki az első negyedévben egy összegben befizeti az egész éves tagdíját, az 2000 Ft kedvezményt kaphat belőle.) A szervezeti tag köteles legalább két évente önkéntesen segíteni az MTT munkáját. Ez a segítség lehet szervezői pozíció valamelyik rendezvényen, de a legkisebb helyszíni segítség (pl. tünde hajfonás a Tolkien Napon) is ugyanúgy megfelel.

Belépés feltételei: Összesen három előfeltételt kell teljesíteni. Részt kell venni legalább egy közgyűlésen, legalább egy alkalommal segíteni kell valamely rendezvényen, és két szervezeti tagnak kell aláírásával ajánlania a belépni szándékozót.

2. Közreműködő tagság: „Segítek a rendezvényeken, csak közgyűlésre ne kelljen járnom!”

Jogai: A közreműködő tagok az MTT rendezvényein 5% kedvezményt kapnak, és vállalhatnak vezetőszervezői pozíciót bármely rendezvényen.

Kötelezettségei: Legalább két évente önkéntesen segíteniük kell a Társaság munkáját (szervezőként vagy helyszíni segítőként).

Belépés feltételei: Bárki beléphet, aki már legalább egyszer közreműködött bármelyik rendezvényen.

3. Támogató tagság: „Egyetértek az MTT céljaival, de nem tudok most semmit vállalni...”

Jogai: A támogató tagoknak az MTT rendezvényein 5% kedvezmény jár a részvételi díjból.

Kötelezettségei: nincsenek (az Alapszabály betartásán túl – ez persze bármilyen tagsághoz kell)

Belépés feltételei: nincsenek

Tiszteletbeli tagság

A tiszteletbeli tagságot a Közgyűlés ajánlhatja fel olyan személyeknek, akiket erre méltónak tart.

Támogatnám az MTT-t, de nem szeretnék szervezeti tag lenni!

Ha szeretnéd anyagilag is támogatni az egyesületet, természetesen van rá lehetőség – bármely tagsági formában, vagy akár tagság nélkül is. A lényeg, hogy ezt a támogatást mindig egyértelműen „adományként” kell nevezni.

Ha közreműködő vagy támogató tag vagy, és az adott naptári évben adott adományod eléri a 10 000 Ft-ot, akkor az év végéig 20% kedvezményre leszel jogosult az MTT rendezvényein.

Már régóta tag vagyok, de elvesztettem a fonalat...

Az elmúlt években háromszor is változott a tagsági formák elnevezése és tartalma. Ez azért alakult így, mert csak harmadik próbálkozásra sikerült a megváltozott Polgári Törvénykönyv elvárásainak megfelelően megfogalmazni az MTT speciális tagsági elképzeléseit: például, hogy van, aki aktívan szervez, és szívesen támogatja az egyesületet, de semmi kedve közgyűlésre járni és szabályokról dönteni.

2015 decemberéig három választható tagsági formánk volt:

- **rendes tag** (teljes tagdíj, 20% kedvezmény, közgyűlés)
- **támogató tag** (teljes tagdíj, 20% kedvezmény)
- **pártoló tag** (1000 Ft tagdíj, 5% kedvezmény)

2015 decemberében és 2016 májusában ez így változott:

- **rendes tag** → **szervezeti tag**
- **támogató tag** → **kiemelt pártoló tag**
- **pártoló tag** → **pártoló tag**

Ugyanekkor új tagsági formák is létrejöttek:

- **kiemelt közreműködő tag**
- **közreműködő tag**

2017 februárjától ezek az érvényes tagsági formák:

- **a szervezeti tagság** nem változott
- **kiemelt pártoló tag** → **támogató tag**
- **pártoló tag** → **támogató tag**
- **kiemelt közreműködő tag** → **közreműködő tag**
- **közreműködő tag** → **közreműködő tag**

Hogyan léphetek be? Hogyan válthatok tagsági formát?

A Tolkien.hu portálon a Dokumentumtárból letölthetőek a formanyomtatványok, amelyeket szabályosan kitöltve és aláírva kell az MTT valamely tisztségviselőjének átadni vagy az MTT postacímére elküldeni. Ezt követően az Elnökség szavaz a belépési kérelmedről, az elfogadás után pedig e-mailben tájékoztatnak róla, hogy mostantól az MTT tagjának vallhatod magad. A tagsági forma megváltoztatása pont ugyanígy működik, csak az űrlap más.

